 facebook.com/kei.insport

NUMMER 13 | NOVEMBER 2021

KEI IN SPORT

Over sportbeleving uit de regio | Amersfoort | Bunschoten-Spakenburg

SCHAATSSEN
onder andere

klapschaats klik-noor

hockey kunst
SKEELERS
onder andere

fitness speed

MUNTEN
Schaats- en Skeelerssport
Achterveld

mu meijerink
uitvaartzorg

Uw zorg is onze zorg

Uitvaartcentrum de Piramide
Utrechtseweg 266, 3818 EW Amersfoort
www.meijerinkuitvaartzorg.nl | 033 - 475 00 45

LABRIE [®]

verf - behang - glas
kunstschildersmaterialen

Leusderweg 113-115 Amersfoort tel: 033 - 4613777

www.labrie.nl

De website met veel info over verf en behang

Van Mossel
kia-vanmossel.nl

Winnaar van:

**TOP DEALER
AWARD**

2018
2019
2020
2021

Grootgebruikers op de Eem

Koos Termorshuizen heeft jaren geleden het roeien opgepakt bij Hemus. Hij leerde het roeien van 1966 tot 1972 bij de gemeente Rotterdam, met coaches van Hades en Skadi. Daartussenin bouwde de Hooglander aan een hardloop- en basketbalcarrière en schreef boeken over de Rotte, de IJssel, de evolutie van de roeiboort en de rivier de Eem die hij elke vrijdag met zeven andere clubgenoten met de riemen de nodige kilometers verteert. Boordroeien wel te verstaan.

„Wij zijn als sporters dagelijks grootgebruikers op de Eem met, samen met onze collega's in Baarn, ruim duizend leden in roeiboort of kano”, vervolgt hij. „Veiligheid op het water is voor ons van groot belang. Als watersportverenigingen willen wij onze bezorgdheid overbrengen over de keuze van de provincie om opnieuw voor stalen damwanden te kiezen. De ervaring leert dat stalen damwanden ertoe leiden dat de golfslag van motorboten en beroepsvaart heen en weer kaatst. Zelfs zonder wind heeft dit als effect dat extra deining blijft bestaan tussen de stalen damwanden. Het gevolg daarvan is dat het water in de Eem gaat 'kloten'. De bestaande damwanden bieden bescherming van dijk en vaargeul, maar zijn ook gevaarlijk, omdat ze te hoog zijn aangelegd en daardoor een barrière vormen. Zeker met de sterk toegenomen pleziervaart met sloepen en kleine motorvaartuigen in de afgelopen jaren, brengen de damwanden extra gevaar met zich mee van omslaan door roeiers, die vooral in het hoogseizoen,

dat tegenwoordig loopt van maart tot oktober, zeer regelmatig met extreme en langdurige golfslag te maken hebben. In de winterperiode is het water erg koud en dan is het van belang dat roeiers snel op het droge kunnen komen, wat met de huidige hoge damwanden moeilijk is. Dit risico vinden ook wij van de Hemus Hola-8 onacceptabel.”

COLOFON

Oplage: 60.000 exemplaren **Hoofd- en eindredactie:** Arjan Klaver • Balt Gmelig
Redactie: Marcel Koch • Arjan Klaver • Stan Bos • Ted van der Meer • Addy Schuurman • Jacob-Jan van de Groep • Hille Beekhuis **Acquisitie:** Balt Gmelig **Fotografie:** Marcel Koch • Arjan Klaver • Dracorubio **Grafische vormgeving / adviseur:** Erik Jagt • Jagt Communicatie • www.i4us.nl **Verspreiding:** Spotta
Technische realisatie: Janssen/Pers rotatiedruk **Uitgever:** Balt Gmelig Publiciteit • 06-53832681 • baltpubliciteit@gmail.com **Voor digitale versie van de sportkrant:** keiinsport.nl

LABRIE MULTITEX MAT Muurverf
PROFESSIONAL

WIT en Ral 9010
 2,5l. € 29,95
 5l. € 54,95

Lichte tinten
 2,5l. € 33,95
 5l. € 59,95
 ca. 7 m² per liter

**Top kwaliteit
 ZEER GOED DEKKEND**

**in duizenden lichte tinten
 ook Ral 9010 en WIT**

Voor een gunstige prijs

Multitex Mat
 Goede dekking
 Mooi mat
 Schrobvast
 Voor binnen

LABRIE Verfspecialzaak® Leuserweg 113-115 3818 AB Amersfoort-Zuid A28 afit 5
 Ook voor Behang, Sikkens, Sigma, Koopmans, Flexa, Cetabeveer, Glitsa, Touwen, Alabastine, Motip en Talens

LEZERSONDERZOEK

Kei in Sport doet onderzoek naar de lezer van onze sportkrant. Onder de deelnemers aan het lezersonderzoek worden een aantal cadeaus verloot! U doet ons een groot plezier door de QR-code te scannen met uw smartphone en de enquête in te vullen. U bent minder dan 3 minuten bezig met het invullen van de vragen.

1. Open de camera op uw smartphone
2. Richt de camera op de QR-code
3. Klik op de link die op het scherm verschijnt
4. Vul de enquête in

INHOUD

- 3 Oud spelers feliciteren jubilerend Spakenburg met filmpje
- 5 Gezelligheid, verbindingen leggen en kijken naar professioneel tennis
- 6 Jenny Bergwerff houdt het synchroonzwemmen voor gezien
- 8 'Ik leef 100 procent voor mijn sport'
- 10 Op jacht naar een medaille met de internationals van Oekraïne
- 12 Racketsporters overleefden de crisis
- 14 Voor Quinty Stahli is korfbal op topniveau een heerlijke uitlaatklep
- 16 De international van de Borgesiuslaan
- 18 Elke vrijdagochtend aan de riemen van de Hemus Hola-8
- 20 'Een ontloftend uitvak is het allermooiste dat er is'
- 22 Houd stand! (handbalhistorie)
- 24 Presentatiegidsen nog steeds blikvangers
- 26 'Als je niet dood gaat, word je oud.'
- 29 Eerste projecten Platform Sport, Bedrijven & Onderwijs Amersfoort gestart
- 30 'Ze roepen te makkelijk dat sporten gezond is'

Oud spelers feliciteren jubilerend Spakenburg met filmpje

In het kader van het 90-jarig bestaan organiseerde voetbalclub Spakenburg diverse activiteiten. Een van de onderdelen van het uitgebreide jubileumprogramma kwam tot stand dankzij de medewerking van een aantal oud eerste elftalspelers van de huidige tweededivisionist. Zij reageerden positief op het verzoek van de club om een filmpje te maken met een persoonlijke felicitatie.

Voor clubredacteur Hille Beekhuis was dat een mooie aanleiding om daarover onderstaande column te schrijven die op de website van de jubilerende club een plaats kreeg.

FELICITATIE

En daar stond hij dan. Blauwe trui, handen in de zakken, vriendelijke oogopslag, dito glimlach. Ja, hij stond er ontspannen bij. Klaar voor zijn jubileumboodschap.

De felicitatiefilmpjes die zijn verspreid via de Blauwe sociale media heb ik met veel plezier bekeken. Echt leuk om spelers te horen en te zien die, soms in een wat verder verleden, actief waren in onze Blauwe hoofdmacht.

De boodschap van de felicitatie verschilt onderling niet zoveel. De locatie waar de hoofdrolspelers hun filmpje hebben opgenomen des te meer. Ruben Wilson op de slaapkamer van zijn zootje, Bert Koops op de camping in Frankrijk, Thijs Houwing in zijn achtertuin, Paul Liefink in de auto met zonnedak, Salim Amergiou hoog op het balkon van z'n vakantieappartement en Kees Pier Tol thuis op de bank, samen met z'n hond.

Het felicitatiefilmpje waarover ik getwijfeld heb of ik deze wel moest bekijken was die van de linksbuiten van het kampioenselftal van het seizoen 1973/1974. De voetballer met die bijzondere naam, totaal afwijkend van de Spakenburgse standaard. De kwikzilverachtige buitenspeler die onze topspits Rikkert Beukers voorzag van bruikbare voorzetten. De man die na slechts één jaar Spakenburg, een kampioensjaar nog wel, moest stoppen met voetbal vanwege een slepende knieblessure.

Helaas heb ik hem, de enige importspeler in een elftal van locals, nooit zien voetballen. Ik was een jochie van 7 toen hij in de Eerste Klasse B elke rechtsback in de luren legde. Een paar jaar later pas werd ik mij van zijn bestaan bewust, starend naar de kampioensfoto van 1974. Wellicht is dat de reden dat hij voor mij al snel de heldenstatus kreeg. Er was geen concurrentie van een actieve herinnering. Geen bewegend beeld dat mijn ideaalbeeld kon aantasten. Er was alleen die korzelige krantenfoto, aangevuld met de verhalen over die ongrijpbare flankaanvaller van Spakenburg.

Tenslotte was er ook nog die sportieve Blauwe droogte van eind jaren '70, begin jaren '80. Het uitblijven van succes waardoor het kampioenschap van 1974 elk

seizoen meer lading kreeg. Dat allemaal, in combinatie met die naam van een stripheld, maakte hem voor mij een icoon.

En wat doe je met een icoon? Een icoon koester je. Een icoon plaats je op een voetstuk. Onbereikbaar voor anderen. Maar vooral onbereikbaar voor jezelf. Zodat het gedachtengoed, de nalatenschap van het icoon in stand blijft. Daarom heb ik lang getwijfeld of ik het filmpje wel moest bekijken. Maar natuurlijk kon ik de verleiding niet weerstaan.

En daar stond hij dan. Hij zal zo rond de 70 zijn maar dat was hem niet aan te zien. Fit, energiek, pretoogjes. Hij begreep dat vele Blauwen hem niet zouden herkennen. En daarom stelde hij zich eerst voor. Een heldere stem, voor mij een echo uit het verleden en een tot leven gebrachte krantenfoto, sprak de woorden 'ik ben ex-speler van het eerste elftal van Spakenburg. Kampioen geworden in het jaar 1974. Ik ben Balt Gmelig'.

https://twitter.com/sv_spakenburg/status/1433796097621778434?s=24

Werken én leren bij Lomans

Kennismaken op 2 december?
Stuur ons een whatsapp bericht op 0651116418 of mail naar s.lomans@lomans.nl. Meer weten? Scan de QR-code!

Lomans is totaalinstallateur en een familiebedrijf dat al meer dan 100 jaar bestaat. Voor de klas van september 2022 zoeken wij weer toppers! Wij bieden opleidingen aan in de **elektrotechniek**, **werktuigbouwkunde**, **Smart Buildings** en **Safety & Security** met een volwaardig MBO diploma vanaf niveau 2, 3 en 4.

Lomans Academy - Amersfoort & Capelle a/d IJssel

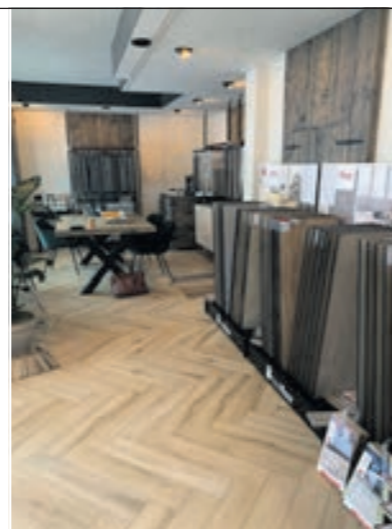
- Opleiding tot echte vakspecialist (MBO niveau 2,3 en 4)
- Geen saaie lesdagen; leren in een praktijkomgeving
- Ervaren vakdocenten
- 4 dagen werken + 1 dag theorie (5 dagen betaald!)
- Aantrekkelijk salaris en eigen laptop

lomans academy

Laat al het werk uit handen nemen en kies voor onze legservice. Zo bent u zeker van de juiste en snelle verwerking van uw vloer.

- PVC Vloeren recht/ visgraat
- Egaliseren
- Trap stoffering
- Laminaat
- Vloerbedekking
- Tapijttegels
- Vinyl
- Plinten
- Verwijderen van uw oude vloer (ook trapbekleding)

Alleen maar voordelen!

(een PVC vloer is de ultieme vloer)

- Gaat lang mee** (sterker dan laminaat of vinyl)
- Eenvoudig te onderhouden** (kan goed tegen vocht)
- Geluiddempend** (uitermate geschikt voor tussenwoningen)
- Warmte doorlatend** (perfect voor vloerverwarming)

PVC vloeren Amersfoort

Uw Vloerspecialist

Bisschopsweg 136 3817 BX Amersfoort
033-7854571 06-18686796 www.pvcvloerenamersfoort.com

OOK VOOR
HET STOFFEREN
VAN UW TRAP!

Gezelligheid, verbindingen leggen en kijken naar professioneel tennis

Door: Arjan Klaver

Amersfoort toonde haar ondernemerschap en durf om in deze tijd grote sportevenementen uit te rollen. De Vathorst Triatlon, Keistad Triatlon, Marathon Amersfoort en uiteraard de Van Mossel Kia Dutch Open zijn daar voorbeelden van.

Na een onderbreking van een jaar waarin het sportleven nagenoeg tot stilstand kwam, stond in juli het Van Mossel Kia Dutch Open bij elke tennisliefhebber op het netvlies. De vraag was wie het aandurfde de bijna twee meter lange titelhouder Mats Moraing te dwarsbomen. Tallon Griekspoor, toen de hoogst geklasseerde Nederlander op de wereldranglijst en Botic van de Zandschulp hongerde een week lang naar de titel. De als eerste geplaatste Griekspoor zegevierde in de finale van het enige Nederlandse challengertoernooi met 6-1, 3-6 en 6-1. „Net als twee jaar geleden was het Van Mossel Kia Dutch Open een goede ontmoetingsplek voor betrokken ondernemers met een hart voor de Amersfoortse sport”, aldus Tom Nijssen. De toernooidirecteur kan terugblikken op een geslaagd toernooi waarin andermaal gezelligheid, verbindingen leggen en kijken naar professioneel tennis geserveerd werden als de unic selling proposition.

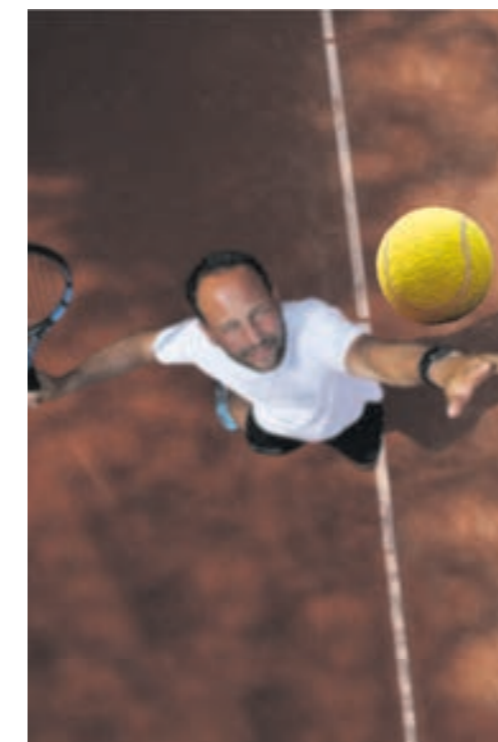
Fundament

„Net als twee jaar geleden kregen we het met in een korte tijdsspanne en met de inzet van veel vrijwilligers voor elkaar om op het tenniscomplex van ALTA, het Van Mossel Kia Dutch Open uit te rollen”, vervolgt Nijssen. „Een editie die bij ATP Challenger Tour supervisor Carl Baldwin de handen op elkaar kreeg. Uiteraard

was het nog niet mogelijk om anno 2021 een toernooi neer te zetten dat gelabeld is met ATP100, zoals twee jaar geleden nog de ambitie luidde van Stichting TopSport Amersfoort. Zij is immers verantwoordelijk voor de totale organisatie. Natuurlijk hebben we serieus naar de upgradering gekeken. Het is nog te vroeg. Er is nog niet voldoende armslag om het prijzengeld te verdubbelen. Bovendien trekken we bij een ATP100 niet echt andere spelers aan dan bij een ATP80. Kijk, we willen van het Van Mossel Kia Dutch Open een sterk merk maken dat we hebben gebouwd dankzij hoofdsponsor Van Mossel Kia, Schoonderbeek en de gemeente Amersfoort. Dit toernooi is van grote waarde binnen de stadsmuren. Het is immers een van de toevenementen die de stad op de sportieve kaart zet. Bovendien is de nasleep lang omdat de tennisliefhebbers naderhand de prestaties van veel tennissers via de media hebben gevolgd. Ook die van Nederlandse tennissers. Beide finalisten plaatsen zich tenslotte voor het US Open.”

Verbeteringen

Nijssen somt een aantal punten op dat de tweede editie van het Van Mossel Kia Dutch Open aanmerkelijk heeft verbeterd voor de tennisliefhebbers. Dat is op de eerste plaats het zitcomfort van de toeschouwers langs een deel van het center court. „Dat is nu opgelost”, vertelt hij. „Ook vielen de VIP-plaatsten in de smaak evenals het scorebord dat beduidend groter en daardoor beter leesbaar was dan twee jaar geleden. Die verbeteringen trekken we voorts weer door als volgend jaar het derde hoofdstuk van het Van Mossel Kia Dutch Open op de rol staat. Een ATP-100? Wie weet.”

Bouw- en aannemingsbedrijf

SCHONDERBEEK

Amersfoort

Schoonderbeek BV

Computerweg 16
3821 AB Amersfoort
033 - 455 83 65

info@schoonderbeek-bv.nl
www.schoonderbeekbouw.nl

VERBOUW

VERHUUR

NIEUWBOUW

PROJECT ONTWIKKELING

Jenny Bergwerff houdt het synchroonzwemmen voor gezien

Door: Marcel Koch

„Je streeft perfectie na, maar een oefening is nooit perfect”, aldus Jenny Bergwerff. Onlangs stopte de Amersfoortse na veertig jaar met synchroonzwemmen. Het was haar grote passie. Bergwerff behoorde bij de masters (klasse 25 plus) tot de voorhoede. Zowel nationaal als internationaal.

In de finale van ons gesprek benadrukt Bergwerff (48) nog maar eens dat ze al die jaren veel plezier aan het synchroonzwemmen heeft beleefd. De tripjes naar het buitenland voor kampioenschappen, de cohesie met haar - altijd - kleinere duetpartners, de vele intensieve trainingsuren op zowel het droge als in het water; ze had het voor geen goud willen missen. Synchroonzwemmen paste haar als een jas.

Toch is er één aspect dat de Amersfoortse absoluut niet gaat missen. En dat is: voor elke wedstrijd met een flink dot gelatine het haar zo strak mogelijk naar achteren stylen. Al met al geen pijnloze handeling en wat een gedoe bovendien, telkens weer. „Ik ben blij dat ik daar van af ben.”

Wellicht ook van de neusklem? Ze antwoordt ontkenkend. „Die heeft me nooit in de weg gezeten. Je krijgt er een raar samengetrokken gezicht van, maar het hoort er nu eenmaal bij. Tegenwoordig heb je siliconendoppen, zogeheten Tom-neuzen die je in je neus kunt stoppen. Aan mij waren die niet besteed, ik hield het bij de ouderwetse neusklem.”

De reden dat Bergwerff is gestopt heeft deels met het coronavirus te maken en deels met het abrupte afhaken van haar vaste duetpartner Eva Arkenaar. „Toen zij aangaf te stoppen, ben ik eens goed gaan nadenken. Solo wilde ik pertinent niet verder, dus was dit een mooi moment om er ook een punt achter te zetten. Het is mooi geweest.”

Technieken

Weliswaar heeft Bergwerff afscheid genomen van het artistiek zwemmen, van het chloorrijke badwater heeft ze bij lange na nog niet genoeg. De Amersfoortse sloot zich op haar 'oude dag' aan bij de mastergroep wedstrijdzwemmers van ZPC. Nieuwe discipline, nieuwe technieken, nieuwe uitdagingen, nieuwe entourage bovendien: Bergwerff geniet met volle teugen van haar zwemswitch. „Eerlijk gezegd had ik nooit verwacht dat ik het baanzwemmen zo leuk zou vinden. Ik vind het heerlijk om mezelf uit te dagen en de technieken beter onder de knie te krijgen. Als synchroonzwemmer wilde ik het beste uit mezelf halen en was ik streng voor mezelf. Bij het wedstrijdzwemmen is dat niet anders. Het

is de aard van het beestje.” Bergwerff is, merkt ze op, altijd een trainingsbeest geweest. „Zodra ik in het water lig, sta ik aan en ben ik gefocust op wat ik moet doen. Het grappige is dat ik nu in trainingen weleens op zeventig of tachtig procent moet zwemmen. Dat is nog wel even een dingetje.” Met andere woorden: ze moet leren doseren. Later merkt ze op dat ze gewoon benieuwd is naar waar haar grenzen als wedstrijdzwemmer liggen. Bij voldoende progressie en motivatie ziet Bergwerff zichzelf voorlopig nog wel een flink aantal jaartjes in het bad tussen de drijvende lijnen. „Feitelijk heb ik dit seizoen de wedstrijdzwemmer in mezelf ontdekt”. Ze zegt het met een grote glimlach.

Koukleumen

Als klein meisje was Bergwerff, Utrechtse van geboorte, geen waterrat. Zwemmen was lange tijd als een bord eten dat ze met een vies gezicht van haar afschoof. „Zwemmen stond voor mij gelijk aan koukleumen”, zegt Bergwerff thuis aan de tuintafel in de wijk Randenbroek. „Het sprak me totaal niet aan.”

Pas toen ze kennis kreeg van de discipline synchroonzwemmen – via het destijds populaire tv-programma Stuif es in – was haar interesse gewekt en werd ze lid van de Utrechtse zwemvereniging De Hommel. „Ik was toen een guppy van acht jaar. Aanvankelijk zat ik nog veel op de kant bleu toe te kijken, maar eenmaal de schroom van me afgeworpen bloeide de liefde voor het synchroonzwemmen op.” En ontluikt haar talent.

Als ze is uitgeleerd bij de Utrechtse Watervrienden (haar tweede club) meldt ze zich aan bij het Amersfoortse AZ&PC. „Voor mijn verdere ontwikkeling, moest ik naar een hoger begeleidingsniveau. Bij AZ&PC vond ik wat ik zocht en had direct een goed gevoel bij de club. Een jaar later ben ik gemakshalve in Amersfoort anti-kraak gaan wonen in het oude Johan van Oldenbarnevelt Gymnasium.”

In het Sportfondsenbad aan de Bisschopsweg gaat de trainingsintensiteit flink omhoog en haalt de gedreven Bergwerff, die tegelijkertijd aan een studie Sociale Geografie is begonnen, zelfs de nationale selectie. „Maar op een gegeven moment ging mijn studie eronder lijden.”

PASPOORT

Naam: Jenny Bergwerff
Woonplaats: Amersfoort
Beroep: werkzaam op communicatieafdeling KPN
Hobby: onderwaterfotografie
www.jennybergwerff.com

Ze schakelt een aantal tandjes terug en gaat zich vanaf dat moment meer op haar studie toeleggen. „Uiteindelijk vond ik een maatschappelijke carrière belangrijker.” Ze merkt tevens op: „Synchroonzwemmen is een veeleisende sport.”

Wedstrijdspanning

Tijdens nationale en internationale wedstrijden bij de categorie masters valt Bergwerff geregeld in de prijzen. Gevraagd naar haar mooiste prestatie, noemt ze, opvallend, de vierde plek op het onderdeel solo tijdens het Wereldkampioenschap Masters van 2017 in Boedapest. „Omdat ik daar met plezier en ontspanning heb gezwommen. Voor het eerst kon ik echt genieten tijdens een oefening. Dat voelde echt als een bevrijding – tja, en dan ben je al in de veertig hè.” Wedstrijdspanning, zegt ze, heeft haar altijd wel parten gespeeld. „Spanning voor aanvang van een wedstrijd houd je scherp, maar bij mij was het soms to much, waardoor ik enigszins verlamde.” Als oorzaak geeft ze aan: „Ik eiste veel van mezelf, streefde voortdurend perfectie na, maar een oefening is zelden perfect.”

'Van onderwaterfotografie word ik gelukkig'

Ze mag dan afstand hebben genomen van het synchroonzwemmen in clubverband, thuis in haar eigen bassin draait Bergwerff steevast een paar uurtjes in de week haar choreografische en krachtige oefeningen af. „Om het lijf fit en sterk te houden.” Het tuinzwembad met afmetingen van 3,5 bij 5, diepte 1.90 meter was altijd al een langgekoesterde wens met het oog op haar zwempassie en haar hobby onderwaterfotografie. „Ik fotografeerde al enige tijd, maar zo'n drie jaar geleden volgde ik een workshop onderwaterfotografie en was er direct door gegrepen. Het is een complexe vorm van fotografie. Onderwater is alles anders. Het licht, het geluid, hoe alles beweegt. Het lijkt net of de tijd langzamer gaat en je bent echt even in een andere wereld. Ik word er gelukkig van. Onderwater voelt voor mij als mijn tweede huis.” Bergwerff fotografeert eigen werk en ook in opdracht.

INTERSPORT®
VAN DAM

HOOFDSPONSOR VAN:

THE HEART OF SPORT

OFFICIAL PARTNER VAN:

INTERSPORT VAN DAM, BIRKSTRAAT 103, 3768 HD SOEST. T.: 035-6030004. Openings tijden: ma. 13.00 - 18.00 u, di. - do. 10.00 - 18.00 u, vrij. 10.00 - 20.00 u, zat. 09.00 - 18.00 u.
 GRATIS PARKEREN!

IDM Schleiz 23-7-2021
Foto: Damon Teerink

'Ik leef 100 procent voor mijn sport'

Met de bal had hij ruzie, met de racemotor sloot hij onmiddellijk vriendschap. De ontwikkeling van motorcoureur Senna van den Hoven kent een opwaartse lijn. De 18-jarige Achtervelder racet zich dit seizoen geregeld in de etalage van de Yamaha R3 Cup competitie. „Maar het moet nog wel een tandje harder”, merkt Van den Hoven zelfkritisch op.

Door: Marcel Koch

Senna van den Hoven is naar eigen zeggen verliefd op snelheid. „Het is ongelofelijk gaaf om met je knie net boven de grond door de bochten te gaan. Hoe platter hoe mooier.” Angst om hard onderuit te gaan, heeft hij niet. Nuchter opgemerkt: „Aan deze sport kleven risico's, dat weet je als je eraan begint. In mijn eerste seizoenen ben ik geregeld gevallen.” Niettemin zegt hij dat hij zijn kop er altijd bijhoudt. „Ik ben niet van de kamikazeacties, maar laat remmen is wel waarin ik mij onderscheid.”

Van den Hoven mag dan op het eerste gezicht als de rust zelve overkomen, eenmaal voor een race wordt hij wel degelijk door spanning bevangen. „Dan komt er een gevoel van misselijkheid opborrelen, moet ik regelmatig gapen en niet één keer, maar een paar keer naar het toilet.” Ach, zo langzamerhand weet de tiener wel wat hem overkomt als hij pal voor een race staat. „Het zijn puur de wedstrijdzenuwen”, duidt de talentvolle motorcoureur thuis aan de keukentafel

PASPOORT

Naam:	Senna van den Hoven
Leeftijd:	18 jaar
Woonplaats:	Achterveld (geboren in Amersfoort)
Gewicht:	60 kg
Lengte:	1.76 meter
Beroep:	leerling-timmerman
Bijbaan:	afwashulp in chauffeurscafé De Tweede Steeg

in het bijzijn van zijn vader Alfred en moeder Diana die geen wedstrijdace van hun zoon overslaan en intens meelevens. Of ze langs de kant van het circuit geen doodsangsten uitslaan? „Ik houd soms mijn hart vast”, geeft Alfred onmiddellijk toe. „Ik ben elke keer weer blij als Senna zonder brokken de camper instapt. Voor de race laat ik hem altijd in zijn concentratie, maar als het regent kan ik het niet laten om hem vaderlijk op het hart te drukken om vooral niet de witte lijnen te pakken. Inmiddels weet hij zelf ook wel dat die dan spekglad zijn, maar ik benoem het toch nog maar even.”

En moeder Diana? Ook zij staat niet geheel onbevreesd in de pits. Ter vergelijking: bij de bakker is haar hartslag een stuk lager dan op het circuit. „Tegelijkertijd geeft een geweldige kick als je je zoon met 180 kilometer per uur in een flits voorbij ziet sjezen. Daar kan ik enorm van genieten.” Alfred over de risico's: „Om grenzen te verleggen, ontcom je er niet aan dat je een keer valt. Dat geldt in principe voor elke motorcoureur die zich wil verbeteren.”

Support

Senna's ouders - geen types die hun kind op een voetstuk plaatsen - zijn fervent liefhebbers van de motorsport, altijd al geweest. Zo was een bezoek aan de TT van Assen jaarlijks vaste prik. Dat Senna ook als een blok voor het motorracen is gevallen, en

diens talent steeds meer tot bloei komt, vervult hen met trots. „Zolang Senna lol in het racen heeft, heeft hij onze (financiële) support.”

Voor de goede orde: motorsport is een dure materiaalsport. Het seizoenbudget van Senna, die voor het eerste jaar uitkomt in de Yamaha R3 Cup bedraagt 25.000 euro. Het leeuwendeel daarvan wordt opgehoest door zelf verworven sponsors. „Alleen voor de banden ben je jaarlijks al 5000 euro kwijt”, stipt Alfred aan. Diana aansluitend: „Dat Senna deze sport niet zonder zijn sponsors kan doen, realiseert hij zich maar al te goed. Naar hen toe voelt hij zich ook verantwoordelijk. Overigens draagt hijzelf ook financieel bij.” Senna onderstreept: „Ik leef honderd procent voor mijn sport. Ik drink niet, ik rook niet, ga niet stappen en train wekelijks met een personal trainer om mijn lijf sterker te maken en conditioneel topfit te blijven. Ik kan het tegenover mijn sponsors én ouders niet maken om er niet vol voor te gaan. Dankzij hen kan ik racen. Mijn leven staat geheel in het teken van het motorracen, en dat bevalt me tot dusverre goed.” Diana: „Als Senna geen goede race rijdt of schade aan de motor veroorzaakt, is hij pissed. Dan laten we hem voorlopig even met rust.” Senna: „Op dat moment is dat beter, ja.”

Terwijl Alfred, in het dagelijks leven automonteur, in de garage aan de felblauw gekleurde Yamaha sleutelt, heeft Diana de camper 'ingepakt'. Het gesprek heeft plaats een paar dagen voordat Senna met zijn ouders afreizen naar het Red Bull circuit in Oostenrijk. Fysiek is hij er nog nooit geweest, maar op internet heeft

hij het circuit al nauwkeurig bestudeerd. „Het is een gaaf circuit. Ik kijk er naar uit om daar te racen.” Los daarvan verheugt hij zich om alle deelnemers van de Yamaha R3 Cup – kweekvijver van jonge talentvolle racers – weer te ontmoeten. „Op de baan zijn we elkaars concurrenten, maar daarbuiten heerst er onderling vriendschap en gezelligheid. Feitelijk zijn we net een grote familie.”

Laatbloei

Senna - vernoemd naar de Braziliaanse Formule 1 coureur - kreeg het motorracen niet met de paplepel ingegoten. Aanvankelijk voetbalde hij enkele seizoenen in de jeugd van ASC Nieuwland, maar het elf tegen elf betoverde hem niet. „Bovendien had ik er geen aanleg voor.” Voor de motorsport was hij wel in de wieg gelegd. De eerste kennismaking, vertelt Senna, vond plaats op een motorbeurs in Utrecht. Dertien was hij toen. „Ik reed daar een paar proefondjes op een minibike en was gelijk verkocht.”

Na twee jaar op de kleine machine stapte hij in 2018 over op een 125cc KTM-motor en maakte zijn competitiedebuut in de Open NK 125 cc. „De overgang van de minibike naar een schakelmotor was groot, maar ik pikte het vrij snel op en werd in mijn eerste jaar tweede.” Dat smaakte naar meer, en dus kwam er een nieuwe racemachine: een Suzuki. Het bleek geen gelukkige keuze. „De Suzuki was een blauwe maandag motor”, typeert Senna. „De motor heeft nauwelijks lekker gelopen. Elke keer waren er technische problemen.”

Senna's talent bleef evenwel niet onopgemerkt. Twee jaar terug werd hij uitverkozen om deel te nemen aan de Yamaha R3 Cup competitie, maar net voordat hij zou afreizen naar Spanje voor een trainingsstage laaide het coronavirus op. Het gevolg: geen trainingskamp, geen raceseizoen. Senna: „Dat was een enorme teleurstelling, want ik heb juist wedstrijden nodig om ervaring op te doen. Ten opzichte van mijn concurrenten heb ik een achterstand in te halen, de meesten rijden tenslotte al vanaf hun zevende op een motor, ik ben een laatbloei.”

Dit jaar trekt het Yamaha talentencircus weer van circuit naar circuit en wist de Achtervelder al drie keer een podiumplaats (derde plek) te veroveren, waaronder recentelijk op het Red Bull circuit. Op de vraag wat zijn einddoel is, volgt een simpel antwoord. „Ik wil een betere rijder worden.” Aan zijn instelling zal het niet liggen.

IDM Assen 14-8-2021
Foto: Damon Teerink

DeTweedeSteeg.nl

Een gezellig wegrestaurant in Amersfoort met betaalbare maaltijden die vers worden bereid met daarbij een ruime keuze aan dagverse groenten. Ook hebben wij een aparte rookruimte, ruime parkeerplaats, doucheruimte en draadloos internet.

OPENINGSTIJDEN:

Maandag tot en met vrijdag van 05:00 tot 24:00 (keuken tot 22:30).

Zaterdag van 07:00 tot 16:00 (keuken tot 14:00).

Zondag gesloten.

Hogeweg 227 - 3816 BS Amersfoort
Tel. 033-4720449 - Fax 033-4754302
info@detweedesteeg.nl

Bereikbaar via:
A1 via afrit 14 Amersfoort - Hoevelaken
A28 via afrit 8 Amersfoort - Hoevelaken

Op jacht naar een medaille met de internationals van Oekraïne

Pionieren. Dit zit allemaal in de ondernemende en sportieve genen van Hien The. De Amersfoorter zet sinds 2017 aardig wat weken per jaar zijn kennis en kunde in om het Oekraïense vrouwenhockey naar een hoger mondiaal plan te tillen.

Door: Arjan Klaver

Het is een ommelandse reis om met een gammel en overvol taxibusje vanaf het vliegveld in Kiev af te reizen naar de Sumy. De stad ligt in het noordoosten van Oekraïne op nog geen 100 kilometer afstand van de Russische grens. De meeste wegen in Oekraïne zijn in de tijd van de Sovjet-Unie aangelegd en voldoen aan de minimum eisen. Slecht dus. En zo zigzagt het busje meer dan zes uur lang op een weg met kuilen en scheuren die het dorre landschap met af en toe vervallen negorijen doorsnijdt. Dan te bedenken dat The het hockeyniveau omhoog probeert te krikken in een land dat in het verleden geprofitteerd heeft van de Sovjet Unie's nadruk op lichamelijke opvoeding. Oekraïne bleef na de

onafhankelijkheid achter met honderden stadions, zwembaden, turnzalen en andere faciliteiten. Sport in de Oekraïne wordt volgens een blik op Wikipedia voornamelijk beheerd door 40 federaties van verschillende olympische sporten die allemaal deel uitmaken van het Nationaal Olympisch Comité van Oekraïne. Sporten als voetbal en worstelen zijn immense populair. Hockey heeft een bescheiden bijrol. Dat zou blijken nadat de bevrijdende finishlijn in Sumy is gepasseerd.

Maatvoeringen

„Denk nu niet dat je dezelfde omstandigheden aantreft als in Nederland”, opent The. „In dit land zijn maar een paar hockeyvelden. In Sumy is er een kunstgrasveld waarop landskampioen MSC Sumchanka haar wedstrijden speelt. Een veld overigens dat qua afmetingen kleiner is dan de officiële maatvoeringen. Waarom dit is mag een raadsel zijn en blijven. Maar de motivatie van de internationals is er niet minder om.” Uiteraard welt de vraag op hoe de Amersfoorter hier nu eigenlijk verzeild is geraakt. „Het begin in 2017”, aldus de Amersfoorter die onlangs, na 22 jaar actief te zijn geweest op deze vereniging, als technisch directeur afscheid nam van 't Spandersbosch in Hilversum. „Ik verzorgde destijds als internationaal docent namens de Internationale Hockey Federatie (FIH) in dat land een hockeycursus. Toen ik gevraagd werd om de nationale vrouwenploeg te trainen en een rol wilde spelen tijdens het EK en WK zaal hockey, ontstond er een duurzame band tussen mij en de vertegenwoordigers van de hockeybond in dit land. Nu mag het veldhockey nog in ontwikkeling zijn, het niveau van het huidige zaal hockey is dit een ander verhaal. De hockeysters, die geselecteerd zijn uit meer dan 100 speelsters die in dit land actief zijn, behoren tot de top vijf van de wereld. En dat heb ik het over een leeftijdsgroep van 18 tot 35 jaar. Het is een avontuur en tegelijk een uitdaging om het veld- en zaalteam stappen te laten maken.

Gretig en leergierig

In de afgelopen jaren heeft The stappen gemaakt met het team. Dat was voor de beperkingen die

opgelegd werden door het coronavirus al zichtbaar. In Nederland, welteverstaan. De Oekraïners maakten een tour door Nederland en speelden diverse zaal hockeywedstrijden, zoals in de Wim Schellekenshal in Den Haag. De tegenstander was hoofdklasser HGC. Tijdens de wedstrijd was meteen duidelijk dat de Oekraïense dames veel tijd spenderen aan het indoor hockey. Na twee keer 20 minuten spelen stonden zij dan ook met 0-5 voor. Pas in derde periode wist HGC de score uiteindelijk op 3-5 te brengen. Na afloop kregen de dames een officieel HGC vaantje. Vanuit de Oekraïne was lokaal snoepgoed meegenomen. „Het is gewoon ontzettend leuk om op dit podium te kunnen meedraaien en op deze manier met hockey bezig te kunnen zijn”, blikt The terug. „Deze speelsters zijn allemaal zo ontzettend gretig en leergierig. Terwijl de faciliteiten die deze ploeg heeft in schril contrast staan met wat wij in Nederland onze hockeyploegen kunnen bieden.” En dat geldt natuurlijk ook over het Duitse hockey. Toch wist de ploeg van The, ondanks de schaarse trainingsfaciliteiten en het beperkt aantal hockeysters in de Oekraïne, tijdens de laatste Europacup voor zaalteams in Minsk een bronzen medaille in de wacht te slepen. In de halve finale wist de Duitse landskampioen maar net te winnen.

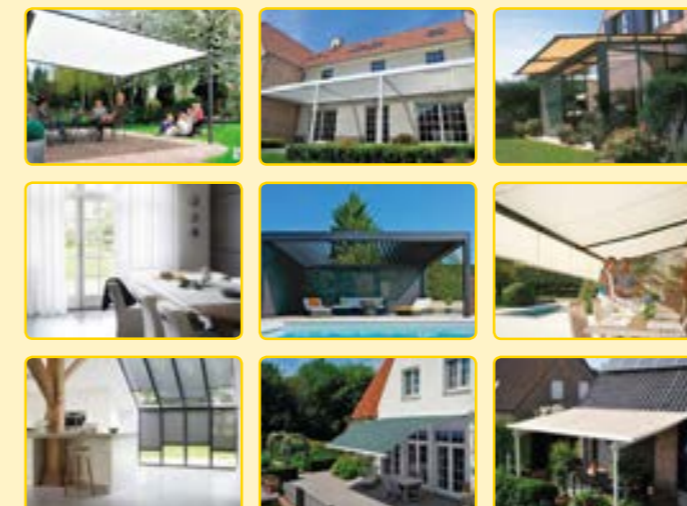
Halve finale

Op dit moment is de Amersfoorter druk bezig met het trainen van zijn ploeg. De Europacup voor zaal hockey staat immers volgend jaar voor de deur. Het evenement rolt vanaf 12 tot 15 januari uit op het parket in de saai ogende Sporthalle Hamburg dat meer dan 4.200 zitplaatsen biedt. In de Duitse havenstad zit Oekraïne in poule met Duitsland, Turkije en Tsjechië. Nederland dat op de laatste EK een zilveren medaille won, nadat de ploeg van bondscoach Kristiaan Timman de finale van Wit-Rusland verloor na het nemen van shoot-outs, is in poule B ingedeeld met Bulgarije, Rusland en Oostenrijk. „Het is een gunstige poule-

indeling”, duidt The ten slotte. „We gaan voor een plek in de halve finale. Onze voorbereiding zal in Polen, Wit-Rusland, Duitsland en Nederland plaatsvinden. Dit zal gebeuren in december, zoals het er nu uitziet. Ik kijk ernaar uit. En mijn ploeg ook.” Drie weken na het EK Zaal in Hamburg wordt in het Belgische Luik om de wereldtitel gespeeld. Oekraïne heeft zich al geplaatst voor de zesde editie van het wereldkampioenschap. „Daarna ga ik met MSC Sumchanka, dat in de Oekraïne landskampioen is geworden, naar Nederland voor het EuroHockey Indoor Club Cup dat in Almere plaatsvindt. We spleen in de poule met LMHC Laren, SPV Complutense (ESP) en Waterloo Ducks HC (BEL). Ik mik op z'n minst op een medaille. Aan de motivatie zal het niet liggen.”

van Geet raamdecoratie & zonwering

We streven altijd naar de perfecte oplossing voor uw vraag naar zonwering, raamdecoratie, verandazonwering, tuinkamers en horren. Vraag naar onze diverse acties!

De Stuwdam 19 • 3815 KM Amersfoort
(Showroom graag op afspraak)
033 4320968 • info@vangeetzonwering.nl

www.vangeetzonwering.nl

BMNEEEE!

Wilt u dat het snel en vakkundig weer een BMW wordt?
Wilt u gratis vervangend vervoer? Wilt u kwaliteit?
En... ook nog eens vriendelijkheid?

**Autoschade Service
Calveen Amersfoort**

Kosmonaut 27 3824 MK Amersfoort
t 033 45 55 592 f 033 45 56 808
e calveenamersfoort@asmail.nl

ONDERDEEL
VAN DE
ASN GROEP

www.ijzersterkinschadewerk.nl

FOCUS OP TV NIEUWLAND EN BAN BADMINTON

Racketsporters overleefden de crisis

Hoe is het de sportverenigingen in Amersfoort vergaan in de anderhalf jaar durende coronacrisis? Een compleet overzicht is er niet. Maar we hebben wel met twee clubs gesproken over deze nare periode: buitensport: Tennisvereniging Nieuwland; binnensport Badminton Amersfoort Noord, beter bekend als BAN

Door: Ted van der Meer TV Nieuwland is een middelgrote tennisvereniging, die bekend staat als gezellige recreatieclub. Badminton is een grote sport in Amersfoort met BC Amersfoort (BCA) in het zuiden van de stad en BAN in het noorden (vooral Vathorst en Hoogland).

Het verschil tussen BCA en BAN is de topklasse waarin gespeeld wordt. BCA behoort tot de nationale top (eredivisie) en het topteam van BAN opereert enkele klassen lager. Het verschil is het aantal leden. BAN is de grootste club van de provincie Utrecht. BCA is wat kleiner en meer topsportgericht. De geïnterviewden zijn *Bart-Jan den Hollander*, hoofdtrainer van BAN, en *Barbara Vermeij-van Welij*, bestuurslid van TV Nieuwland.

BADMINTON – BART JAN

Hoe is het BAN vergaan toen alles op slot ging?

“Net als veel zaalsporten was het moeilijk voor onze vereniging. Als hoofdtrainer zette ik oefeningen online, maar dat haalde het niet bij het echte badminton. De online bootcamp voor senioren competitie spelers werd door hen enthousiast ontvangen. Zo ook de buitentrainingen op de handbalvelden, toen het weer mocht. Deze werden druk bezocht. Maar iedereen miste wel het gezamenlijk sporten.”

Hebben veel leden in die periode opgezegd?

“BAN is zo’n 25 spelers kwijtgeraakt, vooral junioren. Maar ook spelers die al zouden stoppen. Er kon niet op een normale manier afscheid genomen worden. Dat was heel naar.”

Is alles nu weer als vanouds?

“Het is gelukkig weer zoals voorheen. De tweede lockdown werd gebruikt om beleidstechnisch de jeugd en deels de senioren te laten zien dat badmintontraining méér is dan alleen tegen een shuttle slaan. Een badmintontraining is sociaal, opvoedkundig, mentaal en fysiek bezig zijn met daarbij de technische en tactische uitdaging.”

Jullie zijn de grootste badmintonclub in de provincie Utrecht. Wat streven jullie vooral na?

“Het belangrijkste voor ons is mensen verenigen via de badmintonsport. En dat gebeurt dan op alle niveaus. Dit alles draagt bij aan de sportieve en persoonlijke ontwikkeling van haar leden.”

Dus jullie zijn méér dan alleen maar een ‘prestatieclub’?

“Zowel bij de jeugd als bij de senioren wil BAN een pyramide vormen met een brede basis. Al vanaf jonge leeftijd kun je in een fijne sfeer bij onze trainingen

volgen. Ons doel is om alle jeugdleden een soepele overgang naar de senioren te bieden. Voor jeugd met bovengemiddeld talent bieden we extra trainingen. De overgang naar bijvoorbeeld de CHEMPS badmintonselectie of het Regionaal Trainingscentrum (RTC) moet een logische keuze worden.”

“Bij de senioren heeft BAN trainingsgroepen voor beginners en competitieteams vanaf de onderste niveaus tot en met de vierde divisie. Voor gemotiveerde spelers zijn er extra trainingsmogelijkheden. Ook voor oudere spelers blijven we interessant, onder meer met recreatieve badmintongroepen voor volwassenen.”

Wat zijn de sportieve verwachtingen?

“Bij de senioren hebben we een mooie mix van ervaren spelers (oud-derde en vierde divisie) met juniorenspelers uit lagere teams. Die mix kan zeker tot mooie prestaties leiden. Maar het blijft sport. Je weet het nooit!”

Tenslotte, klopt het dat er ook nog een feestje komt?

“Wij willen er een mooi seizoen van maken met op 13 november een grote BAN Open Dag waar belangstellenden kunnen kennismaken met badminton als aantrekkelijke, toegankelijke, dynamische zaalsport voor een brede doelgroep.”

TENNIS TV NIEUWLAND – BARBARA

Hoe is het TV Nieuwland vergaan in de coronacrisis?

“Net als elke sportclub in ons land stonden ook wij ineens voor een ongekende situatie. Met het bestuur hebben we vooral gekeken naar wat wel kon en hoe we dat zo goed mogelijk vorm konden geven. De tennisbond KNLTB gaf hierin ook goed advies met allerlei richtlijnen en informatie. Zodra het park weer open mocht volgens de maatregelen hielden onze leden zich goed aan de afspraken. En we hebben ook geluk gehad. Ons jaarlijkse Open Toernooi kon begin september 2020 doorgaan. Met extra hygiënemaatregelen en afstand houden. En dat is zo goed verlopen. Dat was een fijn lichtpunt in dit gekke jaar.”

Heeft de pandemie de vereniging nog leden en geld gekost?

“Integendeel! Het heeft ons juist leden opgeleverd. We hebben snel geschakeld en een corona-abonnement in het leven geroepen. Veel sporters van takken van sport die stillagen hebben hier gebruik van gemaakt. En de meesten zijn nog steeds lid. We hebben wel barometrisch misgelopen maar dankzij de subsidiemaatregelen was er financiële steun waar we gebruik van hebben gemaakt.”

Hoe staat het nu met het ledenbestand?

“We zien momenteel een lichte groei, ook door de corona-abonnementen. Daarnaast investeren we veel in proeflessen en bijvoorbeeld een studentenlidmaatschap. Dat laatste werpt zijn vruchten af bij de moeilijk bereikbare jeugd tussen 17-21 jaar. Leuk om juist die groep opnieuw aan de club te binden.”

Is alles nu weer als vanouds?

“We gaan de goede kant op, zou ik zeggen. Het Open Toernooi heeft weer

succesvol gedraaid, de competitie is goed van start gegaan. De trainers zijn klaar voor een vol lesprogramma deze winter, de leden vinden elkaar weer op de tossavonden. Het bruist weer, gelukkig wel!”

Tenslotte, hoe zou jij TV Nieuwland profileren?

“Vooral recreatief. We zijn een sportieve gezellige vereniging die het hele jaar open is en bol staat van de activiteiten.”

OKé Camper Verhuur **FEEL FREE!**

Campers voor een onvergetelijke vakantie
- Guus Kisner -

Terschuur - Harderwijk | www.okecamperverhuur.nl
info@okecamperverhuur.nl | 06 - 41668115

VOLGENDE EDITIE MEER OVER:

Swim To Fight Cancer Amersfoort
11 september 2022

Voor Quinty Stahli is korfbal op topniveau een heerlijke uitlaatklep

Quinty Stahli (20) korfbalde haar hele leven bij MIA uit Amersfoort, maar deze zomer waagde ze de sprong. De korfbalster stapte over naar Dalto. In Driebergen belandde de Amersfoortse in een topsportomgeving waar het maximale wordt gevraagd, maar waar ze ook veel vertrouwen krijgt. „In het begin was ik onzeker en keek ik de kat uit de boom, maar de trainers zeiden meteen: ‘Quinty, je kunt het, je doet het goed.’”

Door: Stan Bos

Als het interview bijna op z'n einde loopt, komt Quinty Stahli met een beken-tenis. Toen ze van trainer Barry Schep hoorde dat ze in basis zou staan in de wedstrijd tegen Groen Geel, sloeg de schrik haar figuurlijk om haar hart. Ze was zó verrast door die mededeling dat ze de nacht voor de wedstrijd slecht sliep en de zenuwen door haar lijf gierden. Maar de coaches van Dalto gaven haar het juiste gevoel. „Dit eerste jaar wil ik vooral ervaring opdoen”, zegt Stahli. „Ik heb me als doel gesteld dat ik een paar keer wil invallen in het eerste, zonder dat ik mezelf honderd procent druk opleg om meteen al in dat team te staan.”

Een plek in de hoofdmacht is geen realistische benadering. Stahli maakte deze zomer de overstap van eersteklasser MIA naar hoofdklasser Dalto. In de zaal spelen de Driebergers op het hoogste podium, in de Korfbal League. Het verschil met MIA is drie klassen. Stahli merkt aan alles dat ze in een topsportomgeving is beland. „Ik moet er heel hard voor werken, maar alles is heel strak georganiseerd. Bij MIA moest ik soms zelf achter dingen aan. Dat is hier niet. Gelukkig ken ik bij Dalto een paar medespelers van het regiocentrum. Zeker in het begin waren de zenuwen er nog wel, maar als het eerste fluitsignaal heeft geklonken, is dat weg.”

Actieve houding

Stahli merkt dat er op topniveau veel meer wordt verwacht. In de verdediging moet je haar tegenstandster continu op de huid zit, in de aanval wordt een actieve houding verwacht. Dat vereist fysieke fitheid. „We trainen veel zwaarder

en langer dan bij MIA. Op dinsdag hebben we een personal trainer, Mick. In drie kwartier beult hij ons helemaal af. Als je bezig bent, denk je: waar ben ik aan begonnen, maar achteraf waardeer ik zo'n training heel erg. Ik had nooit de ambitie om de top te bereiken. Hooguit wilde ik MIA 1 halen toen ik in de B1 zat, maar verder keek ik niet. Later wel. Alleen had ik het bij MIA niet meer naar mijn zin. Toen kwam Dalto op mijn pad.”

Die overstap is voor Stahli in alle opzichten een uitdaging. Alleen al presteren op het hoogste niveau is een groot verschil, maar de korfbalster merkt dat ze het snel oppikt. „Iedereen trekt je mee. Als het bij mij even niet gaat, trekken ze mij mee. Bij anderen gebeurt dat ook. De trainers geven me veel vertrouwen. De motivatie is, anders dan bij MIA, heel hoog. Iedereen wil elke oefening winnen. Dan ga je daarin mee. Omdat ik betere korfbalsters om me heen heb, ga ik zelf ook beter spelen. Met Anne van de Griendt, die ik ken van de voorselectie van Jong Oranje, heb ik een geweldige klik. We kunnen het heel goed met elkaar vinden.”

Wekker

Het neemt niet weg dat het voor Stahli flink aanpopen is. 's Ochtends rinkelt om zes uur de wekker en reist ze met de trein naar Zwolle voor haar studie communicatie (zie kader). Eenmaal thuis is het snel eten en naar de club. Om 23.00 uur valt ze moeiteloos in slaap, maar een klaagzang hoeft niemand te verwachten. „Soms ben ik kapot als ik thuiskom, maar heb ik toch zin om te trainen. Korfbal is een heerlijke uitlaatklep. Ja, het zijn lange dagen, maar op school hebben ze mijn rooster aangepast, zodat ik overal bij kan zijn. Op zondagen kan ik veel huiswerk doen, net als in de tussenuren, maar de consequentie is wel dat ik zeven dagen in de week druk ben. Nu voel ik dat nog niet, maar over twee maanden misschien wel.”

In Driebergen krijgt Stahli training van Barry Schep en Jesper Oele, twee oud-topkorfbalsters. Schep speelde jarenlang in het Nederlands team. Stahli zuigt de informatie op die ze van beide coaches krijgt. „Ik vind het echt heel gaaf. Ze weten heel veel en geven goede tips over de dingen waarin je kunt verbeteren. Het belangrijkste is dat ze me vertrouwen geven. In het begin was ik onzeker en keek ik de kat uit de boom, maar ze zeiden meteen: ‘Quinty, je kunt het, je doet het goed’. Dat is heel echt prettig.”

Support

Ook van haar vader en moeder, bij wie ze nog woont, ontvangt ze veel support. „Nadat ik door Dalto was benaderd, zei mijn vader meteen: ‘Dat moet je doen’. Maar ik had eerst nog zoiets van: mijn vrienden zitten bij MIA, ik heb nog geen rijbewijs en wil niet steeds door pappa naar de training worden gebracht. Ze helpen me geweldig, ook met eten koken. Laatst gingen ze mee naar Zeeland om me aan te moedigen. Ik ben echt heel blij met mijn ouders.”

Stap voor stap wil Stahli zich opwerken naar de Driebergse hoofdmacht. De concurrentie is moordend en topsport kent geen genade. Ze heeft zichzelf als doel gesteld te slagen bij Dalto. Veel verder kijkt ze nog niet vooruit. „Dalto 1 is voor de wat langere termijn mijn doel. Ik ben realistisch en weet dat het voor dit seizoen nog niet haalbaar is. We hebben nog een wereld te winnen bij Dalto. Er staat een jonge groep waarmee we iets moois kunnen opbouwen. Deze selectie kan nog heel lang met elkaar door.”

PLAYGROUND

TE HUUR

DISKETTEWEG 1, 3821 AR AMERSFOORT

Plaatsplek
10 personen € 75,-
Maand abonnement
€ 190,-

KANTOOR-
UNITS
van 21M² tot 96M²
Vanaf
€ 350,-

De Playground33 biedt een unieke werkomgeving op een A locatie.
Werken, leren, genieten en beleven. Samen stimuleren we Zakelijke Gezondheid.
Met service+ als standaard en sportieve en gezonde prikkels als service++.

Werk je mee?

STATION SCHOTHORST
400 METERS

WEEKLIJKE
BEWEGINGSMOMENTEN

INCLUSEF KOFFIE,
THEE, WATER & FRUIT!

MEER INFORMATIE OF EEN KOP KOFFIE? 0642769000 OF WWW.PLAYGROUND33.NL

PASPOORT
Naam: Quinty Stahli
Leeftijd: 20 jaar
Woonplaats: Amersfoort
Clubs: MIA en Dalto
Beroep: Studente communicatie in Zwolle

‘Elk onderdeel van communicatie vind ik leuk’

Quinty Stahli is eerstejaars studente communicatie aan het HBO Windesheim in Zwolle, nadat ze eerst drie jaar marketing en communicatie studeerde aan het MBO in Amersfoort. „Elk onderdeel van communicatie vind ik leuk om te doen”, legt ze uit. „Vooral het contact met mensen. Ik ben een mensenmens. Ik vind het leuk om met nieuwe mensen te praten en dingen te regelen. Als schoolopdracht maak ik nu een interne analyse over een vakantiepark. Dus ga ik praten met de eigenaar. Als ik ben afgestudeerd, hoop ik op een baan op een communicatiebureau of op de marketing- en communicatieafdeling van een PR-bureau dat bijvoorbeeld veel contacten heeft met influencers.”

NCP
Erkend
BBRC Beveiligingsbedrijf

Techniek
Nederland

ELEKTRA - BEVEILIGING

BEN SMEEING

Amersfoort
033 - 475 70 75

www.smeeingelektra.nl

De eregalerij

Door: Arjan Klaver
Foto: Dracorubio

Hockeyende kinderen vormen decennialang het levendige straatleven in de keurige Borgesiuslaan in Amersfoort. De vele partijtjes straathockey hebben, behalve sterretjes in ruiten, ook sterretjes op het veld voortgebracht. Zoals Paul Leopold. „Er zat kennelijk wat talent in me, want toen ik nog hockeyde in Amersfoort vroegen verschillende hoofdklassers of ik daar wilde komen spelen. Van die clubs had ik eigenlijk met Kampong het minste.”

De international van de Borgesiuslaan

Het is altijd heerlijk om samen met een oud-international in een achteruitkijkspiegeltje te kijken. Bij Paul Leopold is dat niet anders. De tijdmachine loopt op volle toeren wanneer de inhoud van twee verschroefde plastic zakken met vergeelde foto's en krantenknipsels op tafel met beleid worden leeggehaald. Sinds de laatste verhuizing in 2001 heeft het papieren sportleven op zolder gelegen, evenals zijn twee medailles die hij als indoorhockeyer won. „Het enige wat je aan een medaille hebt, is de herinnering”, merkt Leopold op. „Als ik het stukje metaal in mijn handen heb, denk ik weer met genoeg terug aan de jaren zeventig, toen ik zaalinternational was. Tien jaar lang. Nederland had toen een geweldige ploeg. Tweemaal stonden we in de finale tegen Duitsland. In de Olympiahallen in München hebben we zelfs in de rust met 1-0 voorgestaan. In het tweede deel waren de oosterburen ontzettend onder aanvoering van Michael Peter en Stefan Blöcher. Peter was een fenomeen, terwijl Blöcher dummies in petto had die hij met z'n karakteristieke en tevens magistrale reikwijdte op de tegenstander uitvoerde.”

Drie strepen

De dummy was niet alleen het handelsmerk van de Duitse international. Ook Leopold had deze techniek behoorlijk onder de knie. Een techniek die hij paarde met een aardige sprintsnelheid en – niet in de laatste plaats – voorzetten met overzicht. Kwaliteiten die op de Borgesiuslaan tot wasdom kwamen. „Na twee seizoenen op AMHC ging ik via het district Midden-Nederland naar Nederlands jeugd B en niet veel later naar Nederlands jeugd A. Ondertussen speelde ik in het eerste mannenteam van Amersfoort dat in 1967 op het gras van het Wagener Stadion tegen de Delftsche Studenten Hockey Club (DSHC) streed om promotie naar de hoogste klasse. Helaas verloren we met 4-1. Een bittere pil voor Amersfoort en het mannenteam waarvan een deel de vereniging toen de rug toekeerde. Op de Borgesiuslaan was het ook een komen en gaan van vertegenwoordigers van hoofdklassers die me graag wilden inlijven. Andre Bolhuis, Heiko van Stavere van Kampong en Henk Kersenmakers van Schaerweijde. Ze belde allemaal aan met mooie verhalen. Ja, zelfs mijn vader heeft wel eens voor mij 'onderhandeld' toen ik even van huis was. Althans, dat bleek uit aantekeningen in zijn agenda die ik na zijn overlijden heb ingekeken. 'Hilversumsche Mixed Hockey Club. Daar gaan we niet op in. Kost te veel tijd' noteerde hij. Echt, ik wist van niets!” In 1969 koos Leopold voor Schaerweijde, een vecht-

machine, in navolging van de ex-Amersfoorters Christiaan en Frank van Schuppen en Jan-Ru Wijk, de latere AMHC voorzitter. „In die tijd zijn we met Schaerweijde zaalkampioen geworden en stonden we altijd in het linkerrijtje in de hoofdklasse. In deze hoogste klasse van de hockeycompetitie was overigens Klein Zwitserland superieur met toppers als Ron en Tim Steen en Ties Kruize. Het was het begin van een tijdperk met Nederlandse superhockeyers die op mondiaal niveau met het nationale team de nodige prijzen in de wacht sleepten. Na zeven jaar in Zeist had ik genoeg van het spelen op het hoogste landelijke niveau. Bovendien moest ik een interne cursus volgen bij mijn werkgever en besloot daarom terug te keren naar Amersfoort. Daar heb ik één seizoen gespeeld, totdat Bobby Hubar van Laren mij belde en vroeg om voor Laren te komen spelen. Ik kende de toenmalige coach Willem Kemps van Laren van het Nederlandse militair elftal, dus dat hielp ook wel. 'Vanmiddag een coopertest en dan kun je zo bij de mannen van Laren aansluiten', beloofde hij. Ik zwichtte. Het was een mooie tijd waarin het kunstgras en de commercie haar intrede deed. Van clubsponsor Adidas kreeg ik schoenen die enorm knelde. Ik had een lumineus idee. Ik kocht mijn favoriete Puma's, lakte het witte embleem zwart en voorzag beide schoenen van drie witte Adidas strepen. Een actie die de sponsorcommissie oogluikend toestond maar niet echt waardeerde. Leg dit maar eens uit aan je sponsor. Als speler van Laren werd ik door Willem van Heumen, de toenmalige coach, geselecteerd voor het Nederlands elftal. Hij wilde mij hebben met het oog op de Olympische Spelen.”

Streep

Bij Laren kon Leopold die inmiddels aan z'n maatschappelijke carrière was begonnen en weer op z'n geboorteplaats was teruggekeerd, zijn trainingsactiviteiten, dankzij de welwillende medewerking van zijn toenmalige werkgever, combineren met het trainen en spelen in het Nederlands team. De Olympische Spelen die in 1980 in Moskou werden gehouden, ging door de boycot van de hockeybond aan zijn neus voorbij. Ook door het Wereldkampioenschap in Karachi zette hij een streep omdat hij voor de tweede keer vader werd. „Toen ik 32 jaar was, hield ik het top hockey voor gezien”, vertelt Leopold. „Dankzij de Borgesiuslaan is de tafel nu vergeven van krantenknipsels en foto's. Het roept weer een heerlijke tijd op.”

Elke vrijdagochtend aan de riemen van de Hemus Hola-8

Heerlijk om met z'n alleen een keer per week ontspannen te roeien." Dit zegt Koos Termorshuizen. Hij deelt samen met zijn teamgenoten al vijftien seizoenen de zogenoemde Hemus Hola-8. Altijd is de start stipt om 9.00 uur

Door: Arjan Klaver

De generatie uit de jaren veertig, vijftig en zestig is actiever, zelfredzamer, zelfstandiger en autonomer dan de ouderen van voor die tijd. Zij willen, moeten en kunnen blijven bewegen. Er zijn voldoende redenen. Fittere ouderen maken minder gebruik van gezondheidszorg en zijn door de contacten met andere sporters minder vaak eenzaam dan niet-sporters. Maar als je eenmaal de leeftijd van een senior hebt bereikt, wordt oud worden niet in een adem genoemd met het begrip oud zijn, zodat alleen sporten als knotsbal of sjoelen opeens op de radar staan. Toch zijn er nog teveel drempels: senioren vonden vaak niet een aanbod dat bij hun specifieke vraag past. Ouderen stoppen daarom en hangen de sportkledij aan de hoogste boom. Bewegen moet laagdrempelig en vooral gezellig zijn.

Onbalans

Termorshuizen heeft jaren geleden het roeien opgepakt bij Hemus. Hij leerde het roeien van 1966 tot 1972 bij de gemeente Rotterdam, met coaches van Hades en Skadi. Daartussenin bouwde de Hooglander aan een hardloop- en basketbal-carrière en schreef boeken over de Rotte, de IJssel, de evolutie van de roeiboort en de rivier de Eem die hij elke vrijdag met zeven andere clubgenoten met de riemen de nodige kilometers verteert. Boordroeien wel te verstaan. „Over het algemeen is boordroeien lastiger en iets moeilijker te leren dan scullen (dat is roeien met in elke hand een riem), omdat het roeien met één riem per persoon voor minder balans in de boot zorgt. De synchronisatie

in de haal en het oprijden moet voor alle boordroeiers perfect zijn, anders valt de boot over een boord. Dat wil zeggen dat de boot kantelt. Gelukkig is er een stuurman die in geval van een mogelijke onbalans de nodige commando's kan geven." Sinds de Hemus Hola-8 uitvaart, groeide het aantal leeftijdsgenoten en gelijkgestemden om een keer per week te roeien naar Baarn en vice versa. Inmiddels telt de groep vijftien personen. Overigens is het voor de bemanningsleden geen overbodige luxe om een acht te delen met vijftien roeiers. Er zijn altijd wel teamgenoten die zich afmelden voor een training. „Maar meestal zijn we met meer dan negen, dan pakken we nog een boot uit het botenhuis", weet Termorshuizen. „Via een elektronische planner is het iedere week zichtbaar wie zich heeft opgegeven om die week aan de riemen te verschijnen."

Grootgebruiker

Zestien kilometer moet er dan overbrugd worden. Weer of geen weer. „Alleen als het weerstation op het IJsselmeer windkracht acht meet wordt de training afgeblazen", aldus de voormalige voorzitter van Hemus. „En dat geldt ook wanneer er ijsvorming is op de Eem. En in geval het windkracht zeven is, mogen we niet verder dan de elektriciteitsmasten die op ongeveer twee kilometer stroomafwaarts aan de boorden van de rivier staan. Maar de stalen damwanden die tegenwoordig aan weerszijden van de rivier staan, zorgen ook bij minder wind voor gevaar. „We moeten van de Eem geen kanaalbak maken", aldus Termorshuizen. Er zijn volgens hem voorbeelden in Nederland waaruit blijkt dat het ook veiliger kan, meer toekomstbestendig met oog voor behoud van de rivier in haar natuurlijke omgeving, zoals diverse, actuele projecten van Rijkswaterstaat laten zien. Denk aan de oevers van de IJssel, Regge of Berkel. Bij de Overijsselse Vecht heeft Staatsbosbeheer gekozen voor een natuurvriendelijke oever waardoor

golven dempen. Bij de Oostervaart worden damwanden zelfs verwijderd om glooiende oevers met stortsteen aan te brengen.

Onacceptabel

„Wij zijn als sporters dagelijks grootgebruikers op de Eem met, samen met onze collega's in Baarn, ruim duizend leden in roeiboort of kano", vervolgt hij. „Veiligheid op het water is voor ons van groot belang. Als watersportverenigingen willen wij onze bezorgdheid overbrengen over de keuze van de provincie om opnieuw voor stalen damwanden te kiezen. De ervaring leert dat stalen damwanden ertoe leiden dat de golfslag van motorboten en beroepsvaart heen en weer kaatst. Zelfs zonder wind heeft dit als effect dat extra deining blijft bestaan tussen de stalen damwanden. Het gevolg daarvan is dat het water in de Eem gaat 'klotzen'. De bestaande damwanden bieden bescherming van dijk en vaargeul, maar zijn ook gevaarlijk, omdat ze te hoog zijn aangelegd en daardoor een barrière vormen. Zeker met de sterk toegenomen pleziervaart met sloepen en kleine motorvaartuigen in de afgelopen jaren, brengen de damwanden extra gevaar met zich mee van omslaan door roeiers, die vooral in het hoogseizoen, dat tegenwoordig loopt van maart tot oktober, zeer regelmatig met extreme en langdurige golfslag te maken hebben. In de winterperiode is het water erg koud en dan is het van belang dat roeiers snel op het droge kunnen komen, wat met de huidige hoge damwanden moeilijk is. Dit risico vinden ook wij van de Hemus Hola-8 onacceptabel."

Waarom je schenen wel en je schedel niet beschermen?

Bij verschillende clubs in Nederland en België dragen jeugdkeepertjes (7 t/m 12 jaar) al dan niet verplicht voortaan een beschermende helm tussen de doelpalen. In Nederland zijn er reeds een handvol clubs waar de helm verplicht is voor de jongste goalies tot en met 12 jaar. Verder zijn er in Nederland en België reeds honderden keepers die individueel kiezen het hoofd te beschermen tussen de palen.

Het toenemende gebruik van de keepershelm komt voort uit het feit dat er jaarlijks veel voorvallen zijn waarbij keepers (ernstig)hoofdletsel oplopen en tevens omdat er eindelijk een passende, comfortabele oplossing is om de kans op letsel te reduceren;

De Full90 FN1 keepershelm

Wetenschappelijk onderzoek, in opdracht van de FIFA, wijst uit dat het dragen van Full90 hoofdbescherming de impact op het hoofd met meer dan 50% reduceert. Met bovenstaande wetenschap is het logisch dat de keepershelm in het voetbal terrein wint.

Full90 Nr. 1 hoofdbescherming voor voetballers

Heeft u als club ook interesse om het dragen van de keepershelm voor jonge keepers in te voeren? Vraag dan informatie aan via onderstaande gegevens.

Sports Trading Leusden / Full90 Europe T. 0031-(0)33-2852064 sander@sportstradingleusden.com
Kapelhoek 6 M. 0031-(0)6-49056380 www.sportstradingleusden.com
3833 BW Leusden

Wij geven graag bij u op de vereniging voor ouders en keepers een presentatie omtrent over het gebruik van de keepershelm.

VOLGENDE EDITIE MEER OVER:

Swim To Fight Cancer
Amersfoort
11 september 2022

Tijmen Beekhuis is secretaris bij tweededivisionist Spakenburg en mede-eigenaar van een assurantiëkantoor. De 54-jarige Spakenburger heeft daarnaast een voorliefde voor krakemikkige, authentieke voetbalstadions. Voor die hobby reist hij heel Europa door en staat er zelfs een bezoek aan La Bombonera in Argentinië gepland.

Door: Jacob-Jan van de Groep

„De liefde voor voetbalstadions noem ik een afwijking. Als kind is dat al ontstaan. Ik ging met mijn ouders op vakantie naar Oostenrijk en bij Gelsenkirchen (het stadion van Schalke 04, red.) riep ik keihard: 'Stoppen, stoppen'. Mijn moeder wist niet wat er aan de hand was. 'Een stadion!'. Vanaf dat moment was de fascinatie er”, weet Tijmen jaren na dato nog zo op te lepelen.

De Spakenburger heeft inmiddels allerlei wedstrijden in het buitenland bezocht. Zijn eerste voetbaltrip op eigen houtje was naar Glasgow in 2014, waar hij een duel van Celtic bezocht. „Maar ik ben ook heel vaak naar Arsenal geweest toen Dennis Bergkamp daar speelde. Zijn vrouw Henrietta is een volle nicht van mijn vrouw Carolijn. De familie is heel erg hecht. Zodoende heb ik de FA Cup finale op Wembley gezien en ben ik heel vaak op Highbury geweest. Maar dat was natuurlijk wel een beetje valsspelen”, lacht Beekhuis.

Op het kantoor in Spakenburg is het duidelijk dat 'groundhopping' en SV Spakenburg een belangrijke rol in het leven van Beekhuis spelen. Zijn werkruimte ademt voetbal en aan de muur hangt een prachtige voetbalkaart van Engeland. Aan de overkant van de Noordzee bezocht hij onder andere Sheffield, Ipswich, Luton en diverse malen Londen. Maar het mooiste verhaal vond hij naar eigen zeggen in Portsmouth.

„Wij gaan altijd naar een club met een verhaal. En ons motto is: geen wedstrijden in de Premier League. Die kun je ook op televisie zien. De echte verhalen zijn te vinden in de lagere leagues. Dus wij naar Portsmouth, dat in 2008 nog de FA Cup

had gewonnen, maar daarna op het randje van een faillissement verkeerde. Zo'n 2500 supporters stonden toen met elkaar op en staken per persoon 1000 pond in de club, waardoor de vereniging overeind bleef. Wij hadden al verhalen gelezen over John Portsmouth Football Club Westwood, de bekendste supporter van de club die dus zijn naam had laten veranderen. Die gast is in het dagelijks leven boekhandelaar, maar transformeert in het weekend naar een diehard supporter. Hij zit ook helemaal onder de tatoeages van zijn club. Die wilden wij natuurlijk ontmoeten. Wij naar de pub waar hij altijd voor en na de wedstrijd zit. Met elkaar op de foto en daarna raakten wij ook aan de praat met een Portsmouth fan uit Birmingham. Hij zei: 'You're all the way from Holland with fourteen guys to see this fucking shit?' Dat was een geweldig compliment. Na de wedstrijd stond hij ons op te wachten om met elkaar weer bier te drinken. Een heerlijk voetbalweekende.” Beekhuis is een aantal keer per jaar te vinden in een voetbalstadion over de grens. Met een groep van een man of veertien heeft hij dezelfde hobby. „Ieder van ons gaat er met zijn eigen beleving naartoe. De ene gaat voor het voetbal, het bier en het uitgaan. De anderen van de groep gaan voor de lichtmasten en de oude stadions. Dan maakt je hart een sprongetje”, zegt de Spakenburger met glinsterende ogen. „Wij zitten altijd op de tribune en dan hopelijk tussen de fanatieke aanhang. Die beleving is zo mooi om te zien. Maar een ontploffend uitvak is het allermooiste dat er is. Vooral in Engeland breken ze het stadion dan helemaal af en jij zit dan op de eerste rij met open mond dat te aanschouwen. Kippenvel!”

In Nederland heeft Beekhuis zijn eigen stukje Engeland gevonden. Tweewekelijks rijdt hij naar Deventer om wedstrijden van Go Ahead Eagles te bezoeken. „Die liefde begon in oktober 2018, toen ik voor het eerst De Adelaarshorst bezocht. Dat maakte echt indruk en ik heb er ook een column over geschreven. Een stukje Engeland in Overijssel, heb ik het genoemd. Ik was meteen verkocht. Ik heb toen een seizoenkaart gekocht. En die heb ik nog steeds. Vroeger ging ik regelmatig naar Ajax in De Meer. Dat die lampen al aanstonden als je aan kwam rijden, vond ik echt magisch. Dat magische heeft De Adelaarshorst ook.”

Beekhuis heeft nog behoorlijk wat 'bakken', zoals hij de stadions die hij bezoekt, op zijn verlanglijstje staan. „Bologna lijkt mij heel mooi, net als dat ik nog naar Baskenland wil. Mestalla, het stadion van Valencia, heb ik ook nog op de lijst staan. Helaas is het oude stadion van Atletico Madrid er niet meer, want Vicente Calderon vond ik ook geweldig. En hoewel wij het motto hebben dat wij niet naar Premier League wedstrijden gaan, wil ik nog wel naar Goodison Park. Dat is een stadion van Archibald Leitch, mijn favoriete stadionontwerper. Maar ook in het Ruhrgebied zijn geweldige stadions te vinden. Het moet wel minimaal twee uur rijden zijn, hoor. Als het anderhalf uur rijden is, gaan we gewoon een half uur stil staan”, grinnikt Beekhuis.

Ook heeft hij nog een trip naar Argentinië in de planning staan. Vanwege het coronavirus werd de trip al meerdere keren opgeschort, maar bij de Spakenburger komt van uitstel geen afstel. „In maart 2018 kwamen wij bij elkaar. Mijn kameraad legde een boek van Buenos Aires op tafel en voordat er een woord gezegd was, zei ik: 'ik ga mee'. In september 2020 zouden we gaan, maar vanwege corona ging dat natuurlijk niet door. Tussen maart 2018 en september 2020 hebben we iedere maand 100 euro per maand apart gelegd. We hebben dus een aardig gevuld potje en kunnen met de helikopter naar de wedstrijd toe, haha.” Naast Buenos Aires hoopt Beekhuis ook naar Rosario en Montevideo te kunnen. „Daar zijn ook een paar gigantische bakken. Maar de hoofdmoot is natuurlijk La Bombonera. Dan gaan we een dag of tien tot veertien, afhankelijk van het speel-schema. Dat kunnen wij sowieso een competitiewedstrijd bezoeken, maar ook een duel om de Copa Libertadores midweeks. Dat zou het helemaal af maken.”

Beekhuis is ook wekelijks bij voetbalvereniging Spakenburg te vinden. Op het ingelijste shirt van Kees 'Pier' Tol in zijn kantoor is hij trots. En hij is secretaris bij de

tweededivisionist. „Ik probeer altijd een trip te plannen wanneer Spakenburg niet in actie komt. Anders moet het in een weekend zijn dat de 'Blauwen' uit spelen. Ik ben een echte blauwe en dat is best knap als je bedenkt dat ik uit een behoorlijke rode familie kom. Voetbal is nou eenmaal een grote hobby van me. Ik hoop dat er nog veel tripjes mogen volgen.”

De Jong & Van Diermen
• VERZEKERINGEN • HYPOTHEKEN • PENSIOENEN • FINANCIËLE PLANNING

Weet u waar wij nou een **KEI** in zijn?
In hypotheke!

Colijnstraat 44-46 - Bunschoten 033-2982646 www.jong-diermen.nl

Tikkie terug

Het vrouwenelftal van Hou Stand, 1937. Handbal werd op gras gespeeld, elf tegen elf. Archief Eemland, foto AFT002002873 (vervaardigd door W. Fortuin).

Houd stand!

Kei in sport haalt regelmatig gebeurtenissen uit de rijke Amersfoortse sportgeschiedenis onder een dikke laag stof uit. Hier een verhaal over arbeiderssport: handballen met een ideologisch sausje. Hoe de kleine Amersfoortse handbalvereniging ASC '91 toch een ongemeen rijke geschiedenis heeft.

Door: Addy Schuurman

Het is bijna niet meer voor te stellen, maar lange tijd was Amersfoort een rooms-rode stad, gedomineerd door katholieke en socialisten. Ieder had eigen clubs op het gebied van politiek, omroep, jeugd en ook van de sport. De socialistische sportbeweging stond bekend als 'arbeiderssport'.

Wat was het geval? In de jaren 1920 drong in de socialistische beweging het denkbeeld door "dat het voor de strijd en het klassebewustzijn van het grootste belang is dat de arbeidersbeweging naast haar reeds bestaande kulturele organisaties op het gebied van zang, toneel, muziek, jeugdontwikkeling etc. ook haar eigen onafhankelijke sportverenigingen sticht, die de bevordering van sport en lichaamskultuur tot doel hebben mede ter versterking van onze toekomstige strijders ('sters')." Een aparte sportorganisatie moest de arbeidersjeugd aan de socialistische beweging binden. En ook losweken uit de neutrale sportverenigingen, zoals er in die tijd talloze in Amersfoort waren. In ideologisch bevoogden zette men zich af tegen 'de burgerlijke sport'. "Wij wensen een arbeiderssportbeweging die gegrondvest is, niet op rekordverrichtingen, sensatie, individualisme zoals in de burgerlijke sportbeweging, doch wij wensen een beweging met zo groot mogelijke massasport, in samenwerking met onze ganse Moderne Arbeidersbeweging, veelzijdige lichaamsontwikkeling, waarbij de geestelijke scholing onzer sociale beginselen niet wordt veronachtzaamd, terwijl de ware vredeswil en de internationale kameraadschap steeds het voornaamste streven onzer arbeidssportfeesten zal zijn."

Affiches Internationaal Instituut voor Sociale Geschiedenis te Amsterdam

Het waren hele grote woorden en idealen die ten grondslag lagen aan de Nederlandse Arbeiders Sportbond (NASB). De landelijke bond werd opgericht in 1927, een Amersfoortse afdeling volgde een jaar later. Weer vier jaar later, in januari 1932, telde de afdeling al 235 leden. Voor Amersfoortse begrippen dus een grote club. De lokale afdeling was georganiseerd in zes groepen, die onder andere aan gymnastiek, voetbal, atletiek, zwemmen, schaken en handbal deden. Aanvankelijk was gymnastiek de belangrijkste sport – dat vormde immers de basis voor de massale sportbijeenkomsten, die bijvoorbeeld elk jaar op de Dag van de Arbeid op Birkhoven werden gehouden. Maar vanaf het midden van de jaren dertig nam het prestatie-element binnen de NASB toe en kwam in Amersfoort vooral handbal naar voren.

Bokkeduinen

In sommige gemeenten kreeg de arbeiderssport met de nodige tegenwerking te maken. Afdelingen werden bijvoorbeeld sportvelden of andere accommodaties geweigerd. Vooral de 'luchtige kleding' bleek onoverkomelijke bezwaren op te roepen in sommige burgerlijke en/of confessionele kringen. Korte broekjes en shirtjes met korte mouwen en een V-hals, dat riep veel weerstand op. Maar voor zover bekend niet in Amersfoort.

Net als elke neutrale, protestant-christelijke of katholieke sportvereniging werd de NASB volledig geaccepteerd door het stadsbestuur. De afdeling werd meteen na de oprichting in de zomer van 1928 toegelaten tot de Amersfoortse Bond voor Lichamelijke Opvoeding (ABvLO). Deze organisatie – een voorganger van SRO – beheerde de diverse gemeentelijke sportterreinen. De Amersfoortse afdeling kreeg een terrein toegewezen aan de Oude Soesterweg, bij de spoorwegovergang (Bokkeduinen dus). Voor de meeste leden – veel woonden in het Soesterkwartier – was dit terrein dus een klein stukje lopen of fietsen.

Vol ambitie ging de afdeling aan het werk. "s Maandags en Donderdagsavonds wordt de voetbalsport beoefend onder leiding van den heer J. van Doorn. Voor de gymnastiekoefeningen is het gymnastieklokaal van het gymnasium afgestaan en Dinsdagsavonds zullen de oefeningen resp. voor dames en heeren worden gehouden onder leiding van den heer W. van Minnen. Voor korfbal en handbal wordt eveneens het terrein aan den Ouden Soesterweg gebezigd." (AD De Eemlander 3-7-1928) "De Bokkeduinen bestond toen nog uit een zandvlakte met hier en daar wat graspolen. De leden wilden echter meer dan alleen maar trainen en ook het veld moest beter worden. Elk vrij uurtje werd besteed om van deze zandvlakte een grasvlakte te maken. Ook kwam toen op dezelfde manier het kleedlokaal tot stand. Alles met eigen krachten. Een ding ontbrak echter en dat was het water. Dat moest gehaald worden bij de familie Blankenstein." (Dagblad voor Amersfoort 8-1-1964)

Zomeravondcompetitie en plantsoenestafette

Sporten in socialistische geest, wat betekende dat in de Amersfoortse praktijk? Aanvankelijk koos de afdeling voor de beslotenheid van 'sporten in eigen kring'. Slechts af en toe werden gymnastiekuitvoeringen gehouden. Soms was men best tevreden over de verrichtingen van de Amersfoortse turners, maar soms was er ook kritiek op de houterige en slordige oefeningen. "Niet dat alles reeds in de perfectie was. Integendeel, alle oefeningen werden nog lang niet even correct uitgevoerd en soms werd zelfs nog in heel eenvoudige dingen gefaald." (AD De Eemlander 16-1-1931) Naast de uitvoeringen werden er ook wedstrijden gespeeld met teams uit andere afdelingen van de NASB. In de omgeving van Amersfoort beschikten bijvoorbeeld Utrecht, Zeist, Hilversum en Weesp over afdelingen. Ondanks de ideologisch bevoogden woorden moest de leiding echter snel water bij de wijn doen. Omdat men merkte dat de animo voor feestavonden aanzienlijk minder werd wanneer er niet minstens een 'bal na' werd georganiseerd, accepteerden de sportbestuurders al snel dansen en ontspanning voor de leden. Bovendien bleek na verloop van tijd dat de competitiebacil zich ook binnen de NASB (en in de Amersfoortse afdeling) had genesteld. Om een leegloop van de sportbond te voorkomen, besloot men mondjesmaat competitie-sport toe te staan en zich af en toe te meten met de burgerlijke sporters. Een mooie prestatie van een NASB-sporter of van een NASB-team was tenslotte ook goede propaganda voor de socialistische zaak.

Burgemeester Van Randwijck (de man in het zwarte pak met zijn hoed in de hand) wordt aan de NASB-handballers voorgesteld. Archief Eemland, foto AFT005001453.

In het midden van de jaren dertig werd er dan ook regelmatig contact gezocht met andere Amersfoortse sportverenigingen. De officiële koers die pleitte voor een duidelijke afstand tot de 'burgerlijke sport', werd meer dan eens verlaten. In 1935 nam bijvoorbeeld een voetbalelftal deel aan de 'zomeravondcompetitie' met tien andere Amersfoortse teams. In diezelfde tijd nam de atletiekgroep twee keer deel aan de 'Plantsoenestafette'; zoals de naam al aangeeft een estafette-loop rond de oude binnenstad, georganiseerd door de ABvLO.

Maar er waren ook grenzen aan de toenadering. Toen de katholieke turnvereniging zijn jubileum vierde en diverse sportverenigingen de jubilaris kwamen feliciteren, was de NASB afwezig. Toen de militaire ruiter Pahud de Mortanges in 1932 na het behalen van (opnieuw) een gouden medaille op de Olympische Spelen door diverse verenigingen van het station werd opgehaald om in triomftocht door de stad te worden gevoerd, deed de NASB hier niet aan mee. Men zette de eigen principes niet opzij voor de goede vrede in de stad.

Interland op Birkhoven

Vooraf in het handbal kwam de prestatie-bacil tot uiting. In november 1932 werd een zelfstandige handbalgroep opgericht onder de naam Hou stand. Anno 1982 beschreven enkele oud-leden (de namen werden helaas niet vermeld) die eerste jaren: "Het begon op een 'boereweide' ongeveer op de plaats waar nu het sportcomplex is van KVVA aan de Dollardstraat, hoek Merwedestraat. De eigenaar en/of pachter van deze weide gaf ons toestemming om hier te handballen. Maar ja, dat betekende: lijnen kalken, koeievla opruimen, soms nog maaien met de zeis, was-blikken klaar zetten, water halen op de boerderij en dan netten ophangen, welke geleend werden van de afdeling voetbal en de vlaggen plaatsnemen. (...) Verkleden buiten, weer of geen weer en wassen na afloop idem. Was het slecht weer dan werd de kleding afgedekt met dekzeilen."

In 1934 verhuisde de vereniging naar de Bokkeduinen, waar na enige tijd op kosten van de gemeente was- en kleedruimte verzezen. In die jaren ontwikkelde de Amersfoortse handbalgroep zich tot een van de beste van Nederland; men behaalde zelfs in 1938 een NASB-landstitel. De krant De Eemlander schreef lovend "dat het spelpeil van de NASB (Amersfoort) iets apart is. Fraai open spel, met steeds weer opnieuw verrassende wendingen en met spelers, die dit begrijpen en zich zoo weten op te stellen, dat de bal uiteindelijk terecht komt bij degene, die het best in staat is een schot op doel te lossen." (AD De Eemlander 28-12-1936) De bekendste spelers in die afdeling waren onder andere Alex Steenbeek en Wim van Helsdingen. Beiden speelden ook verschillende interlandwedstrijden voor de NASB. Hoogtepunt was een grote manifestatie op Birkhoven in 1939. Die bestond uit een handbaltoernooi met liefst 38 elftallen en bovendien een interlandwedstrijd tegen België. De socialistische wethouder Noordewier was aanwezig om de gasten uit België te ontvangen. Daarna volgde een toeristisch uitstapje. "Zondagmorgen werd onder leiding van den heer M. Polak een excursie gehouden naar het Belgische monument daarna werden bezienswaardigheden als Monnikendam, Koppelpoort en de Kei bezocht, om ten slotte per touringcar een bezoek te brengen aan Bunschoten en Spakenburg." (AD De Eemlander 8-5-1939) Voorafgaand aan de interlandwedstrijd heette Burgemeester Van Randwijck de Belgische gasten nogmaals van harte welkom. De burgervader liet zich door het spelen van De Internationale niet afschrikken en verrichtte met plezier de uitworp. De wedstrijd werd door de Nederlanders met 16-5 gewonnen met als een van de uitblinkers de Amersfoortse spits Wim van Helsdingen.

Naar ASC '91

De NASB werd tijdens de oorlog door de bezetter overgenomen en korte tijd later verboden. Maar de Amersfoortse handbalgroep Hou Stand besloot onder een nieuwe naam door te gaan: handbalgroep (later: handbalvereniging) Amersfoort. De HV Amersfoort haalde net niet het zestigjarig bestaan: in 1991 ging ze samen met A.A.V. (officieel: de Amersfoortse Atletiek Vereniging, maar hoe dat zit is weer een andere geschiedenis) en werd ASC '91 opgericht. De kleine sportcombinatie speelt al weer jarenlang op een achterafreintje in Liendert.

Presentatiegidsen nog steeds blikvangers

Presentatiegidsen zijn vooral in de voetbalwereld niet meer weg te denken. Elk jaar verschijnen er op de vaderlandse velden tientallen kleurenmagazines, de één nog mooier dan de ander. Vier clubs in de regio, drie uit de gemeente Bunschoten (IJsselmeervogels, Spakenburg en Eemdijk) en één uit Amersfoort (Amsvorde), presenteren ook dit jaar hun presentatiegids.

Al jaren organiseert de Belangenorganisatie Amateur Voetbalverenigingen (BAV) de Gulden Gids Award, de verkiezing van de mooiste presentatiegids in het amateurvoetbal. Voor de derde keer was SC Genemuiden de gelukkige winnaar. In 2007 en 2016 maakte de presentatiegids van de hoofdklasser ook de meeste indruk op de jury.

Het afgelopen anderhalf jaar, waarin voetbal en het verenigingsleven door de corona op de spaarstand stond, heeft ook de deelname van de clubs aan de Gulden Gids Award geen goed gedaan. In voorgaande jaren namen meestal zo'n 40 clubs de moeite hun presentatiegids naar de BAV op te sturen, dit jaar deden slechts 16 verenigingen met hun magazine een gooi naar de Award.

De kwaliteit van de ingeleverde presentatiegidsen leed er echter niet onder. De diverse redactieteams hebben er een tandje bijgezet want vrijwel alle gidsen waren zowel qua opmaak als inhoud van een hoog niveau. Nieuwe technieken waren duidelijk ingezet. Zo werden QR-codes gebruikt die de mogelijkheid bieden om de presentatie van de gidsen met bewegende beelden aan te vullen. Eén vereniging leverde de gids zelfs digitaal aan. Ook dat geeft natuurlijk de mogelijkheid om via filmpjes de presentatie te verlevendigen.

Een compliment verdienen ook de presentatiegidsen van IJsselmeervogels, Spakenburg, Eemdijk en Amsvorde, de enige club in de gemeente Amersfoort met een dergelijk jaarblad. De kwaliteit van de alle vier door De Bunschoter gedrukte gidsen was zondermeer uitstekend.

Fysiotherapie 033, een kei in (sport)revalidatie! Met in totaal 40 jaar topsportervaring weet ons team als geen ander wat (top)sporters beweegt. Kortom, maak nu een afspraak voor gedegen onderzoek en het verhelpen van uw blessure.

FYSIOTHERAPIE 033

Kosmonaut 8-E (bij Theo Meijer Sport) - 3824 MK Amersfoort
Tel: 06-39493895 of 06-45310196 - www.fysiotherapie-033.nl

Fysiotherapie 033 is DE specialist bij knie-, achilles- en schouderpeesletsels!

De volledig elektrische Kia EV6. Nu in de showroom.

KIA
Movement that inspires

Vanaf:
€ 44.595

De Kia EV6 is klaar voor de toekomst. Met de modernste technologie en een rijbereik tot 528 kilometer volgens WLTP. Als je dan moet laden kun je snel weer verder: met 800V ultra-snelladen kun je onder optimale omstandigheden van 10 tot 80% bijladen in ongeveer 18 minuten. De Kia EV6. Nu in de showroom.

Winnaar van:
PLATINUM PRESTIGE AWARD

Van Mossel

Amersfoort Maanlander 12 Tel: 033 - 48 01 212 kia-vanmossel.nl	Apeldoorn Oude Apeldoornseweg 40B Tel: 055 - 36 82 840	Harderwijk Lorentzstraat 25 Tel: 0341 - 745 660	Hengelo Höltersweg 30 Tel: 088 - 08 70 120	Zwolle Oude Meppelerweg 2 Tel: 088 - 08 70 160
--	---	--	---	---

De EV6 met een 58kWh batterij heeft een actieradius tot 394km. De EV6 met 77.4kWh batterij heeft een actieradius van 528km voor de RWD en 506km voor de AWD. De EV6 GT-Line met 77.4kWh batterij heeft een actieradius van 528km voor de RWD en 484km voor de AWD. Het vermelde rijbereik is gemeten volgens WLTP. De getoonde Kia EV6 is een GT-Line. Getoonde laadtijden zijn in optimale omstandigheden bij het gebruik van een 350kW DC-snellader. Getoonde modellen kunnen van opties en specificaties voorzien zijn die niet leverbaar worden in Nederland. Het gebruik van ongeschikte lakbehandelingsproducten op de getoonde kleur Mooncape Matte kan de lak permanent beschadigen en zal het 'slijtageproces' van de lak versnellen. Raadpleeg de Kia-dealer voor meer informatie. Wijzigingen en drukfouten voorbehouden.

7
JAAR GARANTIE
PURE KWALITEIT

'Als je niet dood gaat, word je oud.'

Hendrik Jan Doornekamp was bekend om zijn marathons over de hele wereld. Hij strikte geen hardloepschoenen met innovatieve materialen waarmee hij de gewrichtsklachten van de knie, heup en enkel kon verminderen. Hij droeg klompen. De Amersfoorter wilde in 2015 nog heel graag in zijn 91ste levensjaar zijn zestigste Vierdaagse van Nijmegen verteren. Het kwam er niet van.

Door: Arjan Klaver

In de jaren '60 mocht deze Amersfoortse topsporter onder werktijd een boodschap doen in de stad. Tijdens zijn wandeling door Kruiskamp schreeuwde plotseling een vrouw om hulp doordat haar kind in het water was ingevallen. De Amersfoorter snelde toe, klaarde de reddingsactie en liep weer door. Niet veel later kwam de politie aangesnel. De klompen verraadde het signalement van deze toeschietelijke passant: 'Dat moet Hendrik Jan Doornekamp zijn geweest', wist de hermandad. Dit is een van de vele kleurrijke anekdotes die toentertijd voorbijsnelen tijdens het gesprek bij deze voormalige bewoner van het Soesterkwartier. Hij was inmiddels de tel kwijt geraakt, maar verondersteld mag worden dat deze voormalige atleet van Altis in zijn leven meer dan een rondje aardbol op klompen heeft afgelegd. Voor de fervente rekenaars komt er nog een vraagstuk bij met de wetenschap dat een paar klompen, gemaakt

van taai wilgenhout, na een tocht van 200 kilometer alleen nog in aanmerking komt voor een treurige muurdecoratie of als aanmaakhout voor de open haard. Uw dienaar trof Doornekamp destijds thuis aan met z'n bijna onafscheidelijke pastelgroene poloshirt. 'Een uitgekende kleur die mijn bruine gelaat van al dat wandelen in binnen- en buitenland prima accentueerde', wist hij met een sprankje ijdelheid te vertellen.

Barakken

Speklappen met aardappelen, 's avonds twee á drie glaasjes echte cognac en sporten vormden voor hem de levenselixer die hem, afgezien van een vervelende blessure aan zijn rug die hij had opgelopen, nog zo kwiek en gezond hield. "Overigens staat mijn hele leven in het teken van sport", bekende deze geboren Amersfoorter die vanaf zijn elfde al voetbalde bij HVC op Birkhoven. "Als linksbuiten heb ik een keer met het eerste elftal meegedaan met mannen als Jan Stapel en Hannes van der Linden. Ik moest het hebben van mijn snelheid en harde schot. Alleen m'n techniek was belabberd. Daarnaast sportte ik drie keer in de week bij sportschool Boersma."

In de oorlog werd hij via de Arbeitseinsatz, een benaming voor de gedwongen inschakeling in de Duitse oorlogseconomie van arbeiders uit de bezette gebieden, aangesteld bij de Duitse vliegtuigbouwer Jünkers en in Dessau ondergebracht in de

naastgelegen barakken. Degene die de brits van deze Amersfoorter wilde vinden, hoefde geen Sherlock Holmes te zijn. Tussen de circa 5.000 paar schoenen die 's avonds buiten alle barakken stonden te luchten, bevond zich slechts een paar klompen. Maar na een paar maanden waren die klompen en de eigenaar vertrokken. Hij kreeg het voor elkaar om weer terug te gaan naar moeders papbord in de Narcisstraat.

Parijs-Amsterdam

Na de oorlog werd hij bij Philips in Huizen onder meer controleur van producten. "Een werkgever waar ik 41 jaar, twee maanden en 18 dagen in dienst ben geweest", vertelde Doornekamp. "In Huizen kreeg ik een goed idee. Ik ging hardlopen. Als het weer even meezat, liep ik vanuit Huizen de volle 33 kilometer terug naar Amersfoort. Op klompen. Klompen zitten bij mij van kindsbeen af als gegoten. Gemaakt door de firma Staats in de Bloemendalsestraat. Daarna betrok ik ze bij Schimmel nabij De Hof en bij Boom in Scherpenzeel. In 1947 werd ik tijdens het voetballen bij HVC op Birkhoven uitgedaagd om eens op klompen aan de Nijmeegse Vierdaagse mee te doen. Sindsdien heb ik 57 keer aan dit evenement meegedaan. Ik weet nog wel dat ik tijdens de eerste edities in Nijmegen met een paar reserveklompen om mijn nek heb gelopen. Je wist maar nooit wat onderweg allemaal kon gebeuren. Daarnaast was ik ook niet

weg te slaan bij de Run van Winschoten waar ik 35 keer aan de meet stond voor de 100 kilometer die de organisatie door het Groningse land had uitgezet. Ik heb daar een keer 10 uur en 58 minuten op de klok gekregen. En natuurlijk heb ik ook met m'n klompen internationale afstandsmarsen gelopen, zoals die van Parijs naar Amsterdam. Elke loper moest zich selecteren door vooraf van Amersfoort via de Birkstraat naar Soest te lopen in van tevoren afgesproken, scherpe tijd. Ook de wandeltochten op Curaçao heb ik gelopen. 34 keer. Op dit eiland heb ik destijds mijn lieflijke vrouw Alsera Martina ontmoette. Befaamd waren ook de snelwandtochten in Engeland. Ik heb een keer 100 mijl gelopen in 22 uur, 38 minuten en 36 seconden. Daarnaast heb ik ook aan de marathons in Japan, China, Nieuw-Zeeland en Hawaï meegedaan. En die in Rotterdam en New York natuurlijk. De laatste heb ik gelopen in iets meer dan 4 uur. En dan te bedenken dat ik een paar jaar daarvoor nog geveld was door een vervelende ontsteking aan mijn voet. Ja, er is toentertijd zelfs een amputatie overwogen. Gelukkig is het allemaal goed gekomen."

Tegen het einde van zijn leven heeft hij zich nog laten zien op het parcours van de Run van Winschoten. 'Je hoort erbij, Doornekamp', riepen de mensen die langs het parcours stonden. Doornekamp keek na het einde van ons gesprek nog even op het sportrooster en toverde een glimlach op zijn gezicht.

„Reken maar dat ik er nog een aantal ga lopen”, vertelde hij. „Kijk, als je niet dood gaat, word je oud, zeg ik wel eens. Cognacje?”

ALLES VOOR UW DIGITALE GEZONDHEID

- Levering van nieuwe op maat gemaakte computers
- Levering van nieuwe laptops zowel Windows als Apple
- Levering van 2e hands laptops en desktop computers
- Levering van randapparatuur zoals printers, routers e.d.
- Diverse rand-software voor zowel Windows als Apple
- Reparatie van alle merken pc's en laptops
- Reparatie van Apple iMac en MacBook Pro
- Data Recovery
- Internet advies en aanvragen
- Instellen + data overzetten smartphone
- Thuis installatie
- Persoonlijk advies
- Bij aanschaf van een pc/laptop GRATIS hulp op afstand

eset
REGISTERED PARTNER

newlife computers

Albert Schweitzersingel 303 • 3822 BV Amersfoort
E: info@newlifecomputers.nl • T: 033 - 45 71 775
www.newlifecomputers.nl

newlife computers

Het gezelligste en compleetste tankstation van Amersfoort

Met ruim 115 m² hebben wij getracht een eigen karakter mee te geven aan onze shop.

Een uitgebreide shop met een ruim assortiment en voor ieder wat wils.

Heb je zin in een lekker vers broodje of een vers kopje koffie? Ben je per ongeluk een verjaardag vergeten en de winkels zijn al gesloten? Of moet je pak naar de Stomerij?

Shell Serva is van alle markten thuis en ons personeel helpt je graag verder.

- Verse broodjes en snacks
- Bereid je eigen favoriete koffie in ons Franke koffiezetapparaat!
- Auto-accessoires (olie, ruitensproeier enz)
- Dranken
- IJs
- Zuivel
- Zoetwaren
- Rookwaren & e-sigaretten
- Cadeau-artikelen
- Bloemen
- BBQ producten
- Medicijnen
- Wenskaarten
- Stomerij

broodjes

frites

koffie

snacks

Oh ja... je kan bij ons ook gewoon 24/7 tanken!

Amsterdamseweg 7
3812 RN Amersfoort
033 460 30 19
www.shellserva.nl

Dagelijks geopend tot 24.00 uur

Eerste projecten Platform Sport, Bedrijven & Onderwijs Amersfoort gestart

Het Platform Sport, Bedrijven & Onderwijs Amersfoort is een initiatief vanuit het Sport- en Bewegakkoord Amersfoort en is opgestart door VAB (Vereniging van Amersfoortse Bedrijven), VAO (Vereniging van Amersfoortse Ondernemers), ROC Midden Nederland, SRO en de Amersfoortse Sportfederatie (ASF).

Het doel is sport, bedrijven en onderwijs duurzaam met elkaar te verbinden en gezamenlijk projecten op te starten. Ter verduidelijking: bij bedrijven spreken we ook over maatschappelijke organisaties en zorginstellingen.

Thema's binnen het Platform Sport, Bedrijven & Onderwijs zijn:

- Vitaliteit en gezondheid op de werkvloer
- Beter benutten van sportaccommodaties
- Sport, bewegen en onderwijs
- Sport en inclusiviteit

In juni werd een inspiratiesessie georganiseerd op de campus van ROC Midden Nederland, waar ook MBO Amersfoort, Fit Academie Bokkeduinen en De maatschappij (departement Eemland) aanwezig waren. De volgende vragen werden aan de orde gesteld: Wat is de behoefte in deze samenwerking? Welke succesvolle initiatieven zijn er al? Hoe kan onderwijs hier een rol in spelen? Kunnen we gezamenlijk tot initiatie en uitvoering van projecten komen of bestaande projecten verstevigen?

Na deze constructieve bijeenkomst zijn de eerste initiële projecten opgestart:

Amersfoort Business Event

Op 14 oktober werden Amersfoortse ondernemers verwelkomd in Dierenpark Amersfoort tijdens het jaarlijkse Amersfoort Business Event, georganiseerd door VAO, VAB en Amersfoort Business Team. Het motto 'toekomstgericht ondernemen in en voor Amersfoort' en het thema 'vitaliteit en duurzame inzetbaarheid' was een mooie aanleiding om het Platform Sport, Bedrijven en Onderwijs op de kaart te zetten. "Het Business Event was een mix van entertainment, info-kraampjes en verrassende activiteiten, waarbij de bezoekers de werelden van vitaliteit, cultuur en het dierenrijk konden ontdekken", aldus Raymond Woesthoff, sportparkmanager van de SRO die de rol als gastheer op zich nam namens het platform. „In één van de paviljoens was een vitaliteitsplein ingericht waar wij de doelstellingen konden etaleren en nieuwe verbindingen konden maken met bedrijven, onderwijs- en zorginstellingen. Wij hebben aangespoord om letterlijk in beweging te komen. Gezondheid en vitaliteit op de werkvloer is één van de belangrijkste thema's van het Sport- en Bewegakkoord.

Grote bedrijven en organisaties kunnen vaak beleid maken om werknemers gezond en vitaal te maken én te behouden. Als samenwerkende partijen beantwoorden wij ook graag de vraag, hoe we dit thema kunnen toepassen in het MKB en bij kleinere organisaties in Amersfoort."

Samenwerking Sport, Bedrijven en Onderwijs

Een mooie samenwerking tussen sport, bedrijven en onderwijs is de start van het Wijkleercentrum Sportpark Zielhorst, ontstaan vanuit de samenwerking ROC Midden NL en de sportverenigingen op genoemd sportpark. Studenten van de opleiding Servicemedewerker krijgen les op het sportpark en voeren praktijkopdrachten uit voor de handbalvereniging Fidelitas, wielerveding Eemland, de voetbalverenigingen Cobu Boys en HVC en de SRO, zoals ondersteuning bij sportevenementen, belijnen van voetbalvelden, voorraadcontrole en ontvangst van publiek. Zo wordt het sportpark beter benut in de daluren.

In deze Covid periode is gebleken dat er voor studenten weinig stageplekken te

vinden zijn. Dit project voorziet daarin. Studenten krijgen de mogelijkheid om in de praktijk een opleiding te volgen. Sportorganisaties kunnen gebruik maken van de studenten. Mail voor info naar Menno van Dijk van ROC Midden Nederland: vandijk.m@rocmn.nl

Fittest Company Games

Een voorbeeld van verbinding is het organiseren van Fittest Company Games in Amersfoort voor bedrijven waarbij MBO studenten van het ROC Midden NL betrokken zijn. De Fittest Company Games die door Sportivate en The Power Community Amersfoort met ondersteuning van het Platform Sport, Bedrijven & Onderwijs worden georganiseerd in 2022, is zo'n project waar alles samenkomt. Sport- en netwerk mogelijkheden voor Amersfoortse bedrijven en ondernemers, ondersteund door studenten.

Om te participeren en mee te denken nodigen wij u uit om lid te worden van de LinkedIn groep Platform Sport, Bedrijven & Onderwijs Amersfoort. Voor vragen over het Platform Sport, Bedrijven & Onderwijs Amersfoort kunt u terecht bij projectleider Raymond Woesthoff (rwoesthoff@sro.nl). Meer informatie over het Sport en Bewegakkoord Amersfoort: www.sportamersfoort.nl.

Op zoek naar personeel? Dan bent u bij Het PersoneelsHuys aan het juiste adres. Wij maken werk van werk.

Spaceshuttle 6K
3824 ML Amersfoort
Tel: 033-2585745 / 06-10398828
amersfoort@hetpersoneelshuys.nl
www.hetpersoneelshuys.nl

'Ze roepen te makkelijk dat sporten gezond is'

De aartsvader van de geneeskunde, Hippocrates, wiens eed de meeste artsen kunnen dromen, zei het al rond 400 jaar voor Christus: 'Eten alleen houdt een mens niet gezond; hij moet ook bewegen. Want voedsel en inspanning, hoewel ze tegenstrijdige kwaliteiten bezitten, leiden samen tot een goede gezondheid.' Begin november organiseerde SRO in Amersfoort het congres 'Sport en bewegen na corona'. Het handelde over de relaties tussen sporten, bewegen en een gezonde leefstijl.

Door: Arjan Klaver

Regelmatig bewegen is belangrijk. Het helpt om minder last van stress en lichamelijke klachten te hebben. Door in beweging te blijven, wordt bovendien het afweersysteem gestimuleerd. Dit helpt in de strijd tegen het coronavirus. Nog een voordeel: wie overdag voldoende beweegt, kan 's avonds beter slapen. De coronacrisis heeft het belang van bewegen voor een goede gezondheid opnieuw aangetoond. Feit is dat we door de coronamaatregelen opmerkelijk genoeg minder zijn gaan bewegen. In 2019 waren er wekelijks zo'n 10,4 miljoen Nederlanders aan het sporten. Dit jaar stopt de teller bij zo'n 8,7 miljoen. Voornamelijk jonge kinderen sporten minder. Kortom, het vliegwielt om een gezonde levensstijl te realiseren, mag weer op gang worden gebracht. De vraag is hoe het gemeentelijk beleid optimaal kan inhaken bij het realiseren van een gezonde leefstijl. Moet er leefstijlbeleid worden opgesteld? Wat is de rol van de sportvereniging en het fitnesscentrum hierin? Moeten er meer leefstijlcoaches worden aangesteld? Vragen die opborrelden tijdens het congres 'Sport en bewegen na corona'.

Gezondheidscriteria

„We hebben tijdens de coronacrisis ontdekt hoe belangrijk bewegen en een gezonde leefstijl daadwerkelijk zijn. En daar hebben we tijdens het congres over gesproken”, opent Marjon van Vilsteren, directeur van SRO, de organisatie die actief is in circa tien gemeenten, waaronder Amersfoort. Zij beheert, onderhoudt en exploiteert gemeentelijk vastgoed en zet sportservice in als middel om maatschappelijke opdrachten waar te maken. „Er is een verschil tussen bewegen en sporten”, legt Van Vilsteren uit. „Bewegen is eigenlijk belangrijker. Noodzakelijk zelfs. Sporten daarentegen is een optie. Dat is het grote verschil. Bewegen is gezond, mits je gezondheid het toelaat. Het activeert je lichaam, maakt je sterker, weerbaarder en het leidt je af. Hoe meer beweging hoe beter. We moeten ons wel afvragen of en hoe het mogelijk is om meer te gaan bewegen.” John Machiels, adviseur van SRO, vult aan: „Als we kijken naar de bijdrage van het gezondheidsbeleid, dan roept iedereen dat er meer gesport moet worden”, weet Machiels. „Sport voldoet echter op een club niet altijd aan de gezondheidscriteria. Een keer in de week trainen en zaterdag een helft van de wedstrijd op de bank zitten, betekent nog niet dat de bewegingnorm wordt gehaald. Sporten is gezond. Zeker. Maar wel onder bepaalde voorwaarden. Bovendien hoort daar namelijk ook een stukje opvoeding bij en – niet onbelangrijk – een levensstijl. Kortom, ze roepen soms iets te makkelijk dat sporten in alle gevallen gezond is.”

Leefstijlcoach

Maar niet alleen op sportverenigingen mag het beweegaspect wat meer worden uitgedragen. Ook op wijkniveau. „Mijn droom is om voor deze essentiële gedragsverandering op de leefstijl meer leefstijlcoaches in wijken in te kunnen zetten, nauw samenwerkend met de buurtsportcoaches”, bekent Van Vilsteren. „Zij fungeren dan in het sociale domein. Hij of zij monitort per woonwijk de voortgang en coacht en begeleidt de deelnemer op generieke en persoonlijke doelen. Tijdens zo'n leefstijlinterventie wordt de deelnemer begeleid naar passende

Het congres 'Sport en bewegen na corona' dat in de Rijtuigenloods van de Wagenwerkplaats in Amersfoort werd gehouden, genoot uiteraard veel belangstelling vanuit de ambtelijke werkvelden. Op deze middag gaf bijvoorbeeld Meijke van Herwijnen een interessante voordracht. Zij is eigenaar van Visiom en bestuurslid van de Federatie voor Gezondheid. Zij vertelde over de rol van sport en bewegen in een breder leefstijlkader: hoe beïnvloeden sport, voeding en mentale veerkracht elkaar? Waar begin je als je iets wilt veranderen? Wat moet je vooral niet vergeten mee te nemen in je aanpak? En waarom moet dit (ook) coachend gebeuren? Zij legde een link naar Positieve Gezondheid, wat ook steeds meer door gemeenten als werkkader wordt gebruikt. Voorts ging centrummanager Ton Schulte van Meander Medisch Centrum in op het belang van een gezonde leefstijl voor patiënten en ex-patiënten. Hij lichtte de unieke samenwerkingsvorm toe tussen ziekenhuis Meander Medisch Centrum, Militair Revalidatiecentrum Aardenburg en SRO. Een beweegconsultant voorziet via het sport- en beweegloket van Meander patiënten van een concreet beweegadvies. Doel van de samenwerking is om nog meer patiënten na afloop van hun behandeling in beweging te krijgen en te houden. Mariken Leurs, hoofd van het RIVM centrum

voor gezondheid en maatschappij, ging in op de effecten van de coronacrisis op het beweeggedrag van mensen en het belang van een leefomgeving die mensen uitnodigt om te gaan bewegen. Na de pauze was het de beurt aan Lennart Langbroek, adviseur van de Nederlands Sportraad. Hij is nauw betrokken bij het advies om van sport een publieke voorziening te maken. Ook heeft de Sportraad een pleidooi gehouden voor forse publieke investeringen om de bewegingsarmoede tegen te gaan. Langbroek vertelde over de randvoorwaarden die nodig zijn om een gezonde leefstijl te creëren, zoals organisatie en financiering, stelselwet, langetermijnbeleid en een duidelijke rol van de overheid. Paul van der Meer van Kenniscentrum Sport & Bewegen ging tenslotte in op de gevolgen van corona voor de sportaanbieders. Zijn er trends of ontwikkelingen te zien die ook de komende jaren gaan doorwerken? Wat zijn de gevolgen voor sportdeelname tot nu toe? In welke mate draagt het lidmaatschap van een sportvereniging daadwerkelijk bij aan een gezonde leefstijl? Moeten er niet meer kwalitatieve eisen gesteld worden aan sportaanbieders? Van der Meer tipte ook Social Return on Investment (SROI) aan. „SROI is een manier om het maatschappelijk rendement van investeringen in sport en bewegen uit te drukken”, aldus Van der Meer.

activiteiten in het reguliere beweegaanbod. Dat onderwerp hebben we ook op het congres met de aanwezigen besproken.”

En dat geldt ook voor het programma Sociaal Vitaal. Deze ooit door de Rijksuniversiteit Groningen ontwikkelde interventie wordt in de gemeente Amersfoort in een aantal wijken aangeboden. Met opvallend goede resultaten tot gevolg. Sociaal Vitaal is een beweegprogramma, gericht op kwetsbare senioren tussen 60 en 85 jaar. Het bieden van laagdrempelig beweegaanbod is een manier om mensen fitter te maken en uit hun isolement te halen. „Het programma is onderscheidend en bedoeld om mensen aan het bewegen te krijgen”, aldus Machiels. „Het programma wordt aangeboden aan ouderen in aandachtswijken, veelal mensen met een lagere sociaaleconomische status. Een deel van hen kampt met eenzaamheid en soms angststoornissen. Gezondheidsproblemen komen eveneens veel voor in deze doelgroep, waarbij gebrek aan beweging een hoofdoorzaak is. De weg naar instanties die kunnen helpen om gezonder en fitter te worden, kunnen ouderen vaak niet op eigen kracht vinden. In Amersfoort boeken we goede resultaten met dit programma dat aanvullend op het overige ruime aanbod voor senioren wordt georganiseerd.”

INTERSPORT
VAN DAM

THE HEART OF SPORT

OFFICIAL PARTNER VAN:

INTERSPORT VAN DAM, BIRKSTRAAT 103, 3768 HD SOEST. T.: 035-6030004 Openings tijden: ma. 13.00 - 18.00 u, di. - do. 10.00 - 18.00 u, vrij. 10.00 - 20.00 u, zat. 09.00 - 18.00 u.

GRATIS PARKEREN!

GRATIS PARKEREN!

VOORBACH

MAKELAARDIJ

VERKOOP JE HUIS AAN ONS!

Heb jij een woning en heb je geen trek in lange onderhandelingen met als resultaat een slechte prijs voor je huis?

Wij zoeken juist die woningen en kopen ze voor de beste prijs. Binnen 30 dagen verkocht en geld op je rekening.

Wat voor soort panden zoeken wij precies en waarom bieden wij dit aan?

Appartementen

Bezit je een appartement dat lastig te verkopen is? Of wil je simpelweg een zorgeloze verkoop zonder plaatsing op Funda? Dan is dat precies wat wij zoeken.

Woningen

Eigenaar van een woning? Dan zoeken we jou!

Winkel- en kantoorpanden

Ben je eigenaar van een winkel- of kantoorpand en wil je er snel vanaf? Ook dan bieden wij je een snelle en zorgeloze verkoop binnen 30 dagen.

Snel duidelijkheid

Wij komen binnen 7 dagen langs om jouw pand te bezichtigen en besluiten direct of wij het pand willen aankopen. Zo heb jij heel snel duidelijkheid.

Binnen 30 dagen geld

Willen wij jouw pand aankopen, dan doen wij snel een goed bod en maken wij binnen 30 dagen het geld over.

- ✓ Snel een goed bod
- ✓ Snel geld op jouw rekening
- ✓ Zorgeloos & zonder inspanning voor een goede prijs verkopen
- ✓ Verkopen zonder makelaarskosten

Perrie Voorbach

+31 (0)6 222 192 40

